

МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Газета виходить з 24 червня 1928 року

№15-16 (2869-2870)

П'ятниця,
27 вересня 2013 року

Ціна договірна

ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Газета нагороджена срібною медаллю Всеукраїнського конкурсу «Вища школа»

ДОРОГІ НАШІ МОЛОДІ КОЛЕГИ! ШАНОВНІ ВИКЛАДАЧІ!

Перше вересня — знакове свято для кожного з нас, воно об'єднує усю медичну спільноту сподіваннями на краще у нашому житті та професійній діяльності на шляху до суспільства Знать.

Вітаючи нову когорту студентів, які долучаються до багатотисячної родини вищої медичної школи, ми віримо у сприйняття ними споконвічних цінностей та гуманістичних традицій вітчизняної медицини.

Як наголошено Президентом України В.Януковичем: «Ключовим завданням освіти у XXI сторіччі є розвиток мислення, орієнтованого на майбутнє».

Лікар майбутнього — це глибоко обізнаний фахівець, який буде мати фундаментальні знання та володіти найсучаснішими методами лікування, діагностики та профілактики.

І ми впевнені, що отримаємо гідне поповнення медиків нової генерації, які будуть навчатися за європейськими стандартами та через п'ять-шість років придуть працювати в оновлену систему охорони здоров'я.

Символічно, що Ви, дорогі наші молоді колеги, розпочинаєте своє навчання мистецтву медицини у **Рік Миколи Амосова** — Людини планетарного масштабу, видатного вітчизняного вченого-кардіохірурга. Хай його подвижницький шлях та наполегливість у досягненні великої мети служіння людям стануть прикладом для Вас.

Окремі слова вітання та низький уклін нашим Учителям, які наполегливо готують для галузі її найдорожче надбання — кадри.

Тож у добру путь, наша молода зміно! Нехай роки навчання стануть для Вас незабутніми і прекрасними та подарують Вам нові відкриття, радість пізнання, вірних друзів і щастя кохання.

Бережіть у серці та душі прекрасний вислів Батька медицини Гіппократа: «Медицина воістину є найблагороднішим із всіх мистецтв» та завжди пам'ятайте про Честь білого халату.

Міністр охорони здоров'я України **Раїса Богатирьова**

ВСЕУКРАЇНСЬКА ЛЕКЦІЯ Міністра охорони здоров'я України Р. Богатирьової

ПОСВЯТА У ПРОФЕСІЮ

З вересня відбулася VI публічна лекція Міністра охорони здоров'я України Раїси Богатирьової «Роль та місце лікаря у сучасному світі». Онлайн-включення транслювалося у всіх регіонах України й охопило аудиторію чисельністю понад 50 тис. студентів-першокурсників, працівників та керівників медичних навчальних закладів країни.

Перед початком спілкування з аудиторією Раїса Василівна запалила свічку — один із символів медицини, який нагадує нам про моральні вимоги до лікаря; також це данина пам'яті тим, хто загинув, виконуючи свій професійний обов'язок. Їх пам'ять вшанували хвилиною мовчання.

Привітавши першокурсників з початком навчального року, керівник МОЗ звернула увагу на питання реформування галузі охорони здоров'я, які є складовою загальнонаціональної програми економічних реформ Президента України.

У своїй промові Раїса Богатирьова наголосила на тому, що здоров'я нації є пріоритетом кожної держави, підкреслила особливе значення професії медичного працівника в сучасних умовах і детально зупинилася на окремих фактах становлення і розвитку лікарської справи. Наведені з історії медицини приклади героїчних вчинків та самопожертви лікарів вказують на те, що справжнього фахівця повинні відрізняти особливі якості. «Мої молоді колеги! Людина, яка обрала медичну професію, повинна чітко усвідомлювати, що вона належить до категорії людей, які приймають рішення», — зазначила Раїса Василівна.

Наостанне, звертаючись до студентів-початківців, Р.В. Богатирьова відзначила головні пріоритетні напрямки становлення справжнього професіонала, бо медицину називають мистецтвом, оволодіння яким потребує знань, здібностей, таланту: «Три шляхи ведуть до знань: шлях роздумів — найблагородніший, шлях наслідування — найлегший та досвід — найгірший. Той, хто стає на цю дорогу, повинен зрозуміти — треба опанувати свою професію в цей триєдиний спосіб. Вирощувати в собі лікаря означає невпинну й постійну роботу над собою».

ШАНОВНІ ПЕРШОКУРСНИКИ!

Ви зробили перший крок у своєму дорослому житті: стали студентами Харківського національного медичного університету — одного із престижних медичних вищих навчальних закладів України, з високою й заслуженою репутацією за кордоном. Він широко відомий своїми досягненнями в науці, системою якості навчання й видатними випускниками, знаними в країні й світі діячами медичної науки й практичної охорони здоров'я.

Наш університет — це колектив, у якому не тільки забезпечують підготовку й перепідготовку висококваліфікованих фахівців, але й прагнуть до реалізації творчого потенціалу кожного члена колективу, створюють усі умови для прояву ініціативи, творчості, практичних форм солідарності, толерантності, справедливого рішення всіх проблем. Тут ви одержите чудову професію, цінність якої не залежить від часу й кон'юнктури. Разом із тим, ви взяли на свої молоді плечі не легкий тягар відповідальності, властивий нашій професії, і я сподіваюся, що у вас вистачить знань і сили духу для того, щоб нести цю відповідальність усе життя.

Високий професіоналізм викладачів, що по праву входять у розряд інтелектуальної й культурної еліти суспільства, базується на престижі знань, умінні й навичок, компетентності, духовності, моральності, громадянськості, високій культурі, відповідальній дисципліні.

Медичний працівник — це не стільки професія, скільки покликання, стиль життя, особливий тип мислення й щирого серця організації. Необхідно розвивати й удосконалювати свої духовно-моральні якості, загальноосвітній рівень і культуру, щоб завжди відповідати найвищим стандартам випускника Харківського національного медичного університету.

Терпляче й завзято опануйте професію! Поважайте своїх учителів! Шануйте традиції нашого університету!

У добру путь, друзі!

Ректор університету **Володимир Лісовий**

Раїса Богатирьова запропонувала першокурсникам вивчити **Основні правила лікаря**:

1. Робота лікаря триває 24 години на добу сім днів на тиждень.
2. Знання іноземної мови — обов'язок лікаря у найближчому майбутньому.
3. Пропагувати здоровий спосіб життя власним прикладом.
4. Бути відвертими із самими собою.
5. Викреслити поняття «успіх» та «прибуток» зі свого професійного словника.
6. Для лікаря всі люди однакові.
7. Лікар і держава є партнерами.

■ СТУДЕНТ КРИЗЬ ЧАС І ПРОСТІР НАВЧАННЯ

БУТИ ЛІКАРЕМ – НЕ ТІЛЬКИ ВЕЛИКА ЧЕСТЬ, АЛЕ Й ВЕЛИКА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

30 серпня 689 майбутніх медиків, які цього року вступили до Харківського національного медичного університету, пройшли урочисту посвяту в студенти й заприсягли завзято вчитися, плідно працювати для того, щоб незабаром стати висококласними професіоналами своєї справи.

На святковому мітингу за традицією першокурсники вшанували пам'яття викладачів і студентів,

що віддали своє життя, захищаючи Вітчизну, покладаючи квіти до меморіалу загиблих воїнів.

У цей знаменний день до університету завітали поважні гості: перший заступник Міністра охорони здоров'я України – керівник апарату Роман Богачев, заступник голови Харківської облдержадміністрації з соціальних питань, член Наглядової ради ХНМУ Ігор Шурма, заступник міського голови з питань охорони здоров'я та соціального захисту населення Світлана Горбунова-Рубан, народний депутат України професор Олександр Білово, голова Харківської обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я України Альона Благовещенська. На початку урочистої посвяти першокурсників у студенти шановні гості на чолі з ректором зустрілися зі щасливими батьками, які у цей хвилюючий день мали змогу побачити пряму трансляцію святкового концерту в аудиторії головного корпусу ХНМУ.

Почесне право відкрити церемонію посвяти було надано ректору університету професору Володимирі Лісовому. Звертаючись до першокурсників, Володимир Миколайович зазначив, що в університеті на них чекають викладачі, які передаватимуть їм знання, адже вони обрали своєю життєвим шляхом найбагатрішу і найгуманнішу професію – рятувати людське життя.

Від імені Міністра охорони здоров'я України Раїси Богатирьової студентів-першокурсників привітав Роман Богачев.

Він зачитав привітальне слово Міністра до студентів і викладачів університету й звернувся до вчорашніх абітурієнтів: «Вітаю Вас із першим вагомих досягненням у житті – Ви вступили до медичної спільноти одного з найвідоміших вищих навчальних закладів України. Хочу побажати Вам плідного навчання, щоб Ви ніколи не забували свого минулого та мали можливість будувати своє майбутнє уже сьогодні». Користуючись урочистою нагодою, Роман Михайлович вручив почесну грамоту МОЗ України професору Ганні Кожиній та подяку професору Володимирі Дуденку.

Усі почесні гості, які завітали у цей день до університету, бажали медикам-початківцям, щоб їхні студентські роки запам'яталися як найкращий час для становлення особистості та фахівця.

За традицією студенти-першокурсники дали урочисту обіцянку виховувати в собі найкращі якості, властиві лікарів: наполегливість і цілеспрямованість, людяність і шляхетність, сміливість, рішучість, готовність до самопожертви.

Прикрасою свята стали номери художньої самодіяльності, які підготували учасники Молодіжного центру ХНМУ.

■ ДОВІДКА

Першокурсниками Харківського національного медичного університету стали 689 абітурієнтів, із них сільської молоді – 208, за цільовим направленням прийнято 79. Пільговий контингент складає 41 студент, кількість абітурієнтів, що скористалися системою «Електронний вступ» – 4801 особа. Загалом цього року до вишу було подано 9 тис. заяв. Загальний конкурс по університету склав 13,0 осіб на одне місце.

■ УРОЧИСТА ХОДА

«ГАЛАКТИКА – СТУДЕНТСТВО 2013»

1 вересня традиційним парадом вищих навчальних закладів відкрилася загальною подія посвяти в студенти «Галактика – Студентство 2013». Площею Свободи урочистою ходою пройшли колони студентів і викладачів декількох десятків ВНЗ Харкова, у тому числі й Харківського національного медичного університету. Колону ХНМУ очолював ректор професор Володимир Лісовий.

Із початком нового навчального року студентів привітали Міністр доходів і зборів України Олександр Клименко, Харківський міський голова Геннадій Кернес, голова Ради ректорів ВНЗ ректор Харківського національного університету ім. В.Н. Каразіна Віль Бакіров і ректор Національного університету «Юридична академія України ім. Ярослава Мудрого» Василь Тацій. Ректори й почесні гості свята розписалися в книзі «Літопис Харківського студентства», до якої вже третій рік поспіль заносять імена всіх першокурсників Харкова. На площі запалили «Смолоסקип знань» і пройшла акція «Я – студент».

Вітаємо першокурсників у стінах Харківського національного медичного університету!

недостудентського життя. Ви наші першокурсники, які на початку навчального року більше нагадують божевільну юрбу, що несеться по сходах назустріч нудьгуючим старшокурсникам, зворушливо боїться спізнитися на пари.

Наш університет відкриває безліч обрівів і дає море можливостей. Ставте ж перед собою нові завдання й сміливо рухайтесь в обраному напрямку!

ПЕРШОКУРСНИК

НАШ ПЕРШИЙ СЕРЬОЗНИЙ ВИБІР

Сьогодні особливий день у житті кожного першокурсника. За плечима – зовнішнє незалежне оцінювання, вступна кампанія, іспити та хвилювання. Кожного з нас переполює радість та почуття гордості за успіх, про який ми, вчорашні абітурієнти, зовсім недавно лише тільки мріяли... Ми обрали найвідповідальнішу та найгуманнішу з професій, і сьогодні перед нами відкривається широка дорога у професійне майбутнє.

Нам пощастило обрати медицину в дуже цікавий період її розвитку і вдосконалення. На наших очах відкриваються нові сімейні амбулаторії, університетські клініки, реорганізується екстрена та невідкладна допомога. І ми можемо лише пишатися, що не сьогодні-завтра наші знання, наші навички стануть у нагоді, і ми залучимося до цих новітніх реформ.

Ми всі дуже різні: хтось закінчив школу та зробив свій перший серйозний вибір, хтось ще змалечку зростав та формувався в медичній атмосфері, хтось закінчив свій внутрішній пошук і наразі свідомо дійшов до майбутньої професії, хтось має чималий досвід у медицині. Усі ми різні, однак найважливіше, що нас єднає – це прагнення стати висококласними фахівцями, здобути потрібні знання та навички в стінах славного вищого навчального закладу – Харківського національного медичного університету, який має великі історичні традиції та світове визнання, науковці якого за більш ніж 200-річну славетну історію сформували особливу Харківську школу медичної науки.

Ми усвідомлюємо, що престиж ВНЗ – це не лише традиції та науковий потенціал, а й рівень підготовки студентів і досягнення його випускників, які своєю працею та іменем примножують славу своєї альма матер.

Саме тому нас переполює хвилювання. Адже ми знаємо, що медицина – це одна з найважчих професій, і вимагає не лише глибоких знань, навичок та вмінь, а також здатності переборювати труднощі та йти на самопожертви. Це мистецтво, якому треба вчитися протягом всього професійного життя. Ми всім серцем прагнемо виправдати довіру, стати гарними лікарями та бути гідними ХНМУ!

Тепер все залежатиме від нашої власної наполегливості та зацікавленості. Пам'ятаймо слова видатного філософа Річарда Баха: «Твій вчитель – не той, хто тебе вчить, а той, в кого навчаєшся ти».

Шановні викладачі, дозвольте заздалегідь подякувати Вам за знання, за підтримку та своєчасну пораду. Бажаємо Вам сил, мудрості та терпіння!

Шановні першокурсники, як писав Анатоль Франс: «Щоб перетравити знання, потрібно їх поглинати з апетитом». Бажаю всім нам творчої наснаги, наполегливості, працьовитості, упевненості у своїх силах і підкоренні нових освітніх вершин! Нехай поряд зі складнощами та випробуваннями нам посміхнеться вдача, а студентські роки видадуться насиченими та запам'ятаються на все життя! Будьмо гідними нашої історії, наших батьків та вчителів!

Максим Гончаренко

ВІТАЄМО!

Указом Президента України від 27 червня 2013 р. за значний особистий внесок у державне будівництво, соціально-економічний, науково-технічний, культурно-освітній розвиток України, вагомі трудові здобутки та високий професіоналізм присвоєно звання «Заслужений працівник освіти України» першому проректору Харківського національного медичного університету професору **Валерію Андрійовичу Капустнику**.

Указом Президента України від 15 червня 2013 р. за вагомий особистий внесок у розвиток вітчизняної системи охорони здоров'я, надання висококваліфікованої медичної допомоги та багаторічну сумлінну працю присвоєно звання «Заслужений лікар України» завідувачу відділення державного закладу «Спеціалізована медико-санітарна частина № 13», доценту кафедри загальної практики – сімейної медицини та внутрішніх хвороб ХНМУ **Кирилу Юрійовичу Пархоменку**.

Указом Президента України від 24 серпня 2013 р. за значний особистий внесок у державне будівництво, соціально-економічний, науково-технічний, культурно-освітній розвиток України, вагомі трудові здобутки та високий професіоналізм присвоєно звання «Заслужений лікар України» завідувачу відділення комунального закладу охорони здоров'я «Обласна клінічна лікарня – центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф», доценту кафедри хірургії № 2 ХНМУ **Ірині Миколаївні Лодяній**.

ДАТИ І ПОДІЇ

21 вересня – День фармацевтичного працівника України

День фармацевтичного працівника України відзначається третьої суботи вересня, у 2013 році ця дата – 21 вересня. День фармацевтичного працівника встановлений Указом Президента України № 1128/99 від 7 вересня 1999 р.

26 вересня – Всесвітній день контрацепції

26 вересня 2007 р. за ініціативою ряду організацій, що займаються питаннями репродуктивного здоров'я, уперше був відзначений Всесвітній День контрацепції (World Contraception Day). Всесвітній День контрацепції – довгострокова кампанія, спрямована на всіх жінок і чоловіків репродуктивного віку.

29 вересня – Всесвітній день серця

Всесвітній день серця відзначається останньої неділі вересня, у 2013 р. ця дата – 29 вересня. Гімнастика, фізичні вправи, ходьба повинні міцно увійти в повсякденний побут кожного, хто хоче зберегти працездатність, здоров'я, повноцінне й радісне життя.

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

9–10 липня Харківський національний медичний університет відвідав Консул Посольства Королівства Бахрейн у Російській Федерації Пан Фахад Мохамед Аль-Файхані.

Метою візиту Пана Консула стала легалізація дипломів бахрейнських

студентів, які закінчили своє навчання у ХНМУ, та знайомство з університетом. Програма зустрічі передбачала спілкування з керівництвом університету та відвідування Народного музею історії, де Пан Фахад Мохамед Аль-Файхані дізнався про історичне минуле нашого навчального закладу та залишив запис у книзі відгуків.

У рамках візиту Пан Фахад Аль-Файхані зустрівся з ректором університету Володимиром Лісовим, який зазначив, що завдяки розвитку відносин із Королівством Бахрейн необхідно збільшувати кількість студентів – громадян цієї країни. «Нам дуже приємно працювати зі студентами із Бахрейну, бо їх відрізняє працьовитість, наполегливість, відповідальність і дисциплінованість. Серед них є учасники міжнародних наукових форумів, які посідають кращі місця», – підкреслив Володимир Лісовий.

У свою чергу Пан Консул подякував за увагу, яку йому було приділено під час візиту до ХНМУ, і висловив зацікавленість у тому, щоб громадяни Королівства Бахрейн навчалися у нашому університеті, зважаючи на змістовну історію та високий рівень підготовки фахівців-медиків. Також під час спілкування були обговорені питання навчання студентів – громадян Бахрейну, складання іспитів «КРОК» для іноземців та взаємодія системи освіти двох країн.

НОВИНИ ТА ПОДІЇ ЛІТА

25 червня у роботі засідання Вченої ради університету взяв участь народний депутат України, член Наглядової ради ХНМУ Валерій Писаренко. У своєму зверненні до членів Вченої ради він підкреслив важливу роль спільної праці у вирішенні актуальних питань медичної галузі.

Під час зустрічі Валерій Писаренко вручив Почесну грамоту Верховної Ради України ректору університету професору Володимирі Лісовому, грамоти Верховної Ради України завідувачу відділення Комунального закладу охорони здоров'я «Обласний клінічний центр урології і нефрології

ім. В.І. Шаповала» професору Ніні Андон'євій та директору Народного музею історії ХНМУ Жаннеті Перцевій за заслуги перед українським народом.

ВОЛОНТЕРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ

Наприкінці навчального року в рамках німецько-української програми обміну «МультиКультіУА» (MultiKultiUA) до Харківського національного медичного університету завітали волонтерки, проектно-мовні асистенти Катрін Кайзингер (Австрійська Республіка) та Ліана Франке (Німеччина), які протягом місяця допомагали студентам у вивченні німецької мови.

До програми візиту Катрін та Ліани входило проведення зустрічей зі студентами ХНМУ з метою обговорення актуальних питань, обмін досвідом, пошук партнерів для університету в Німеччині, Австрії, Швейцарії, спілкування, редагування посібників та практикуму для студентів, які вивчають німецьку мову, лекції-презентації, організація гуртків німецької мови «Speaking club» тощо.

Наш навчальний заклад, зокрема студенти університету, бере активну участь у волонтерських програмах. Така плідна співпраця не залишає байдужими усіх учасників волонтерського руху. У зв'язку з цим керівництво ХООО «МультиКультіУА» висловлює велику подяку Харківському національному медичному університету, зокрема Міжнародному відділу, за спільну проектну діяльність, за плідну роботу у сфері прийому німецькомовних волонтерів, що працюють як проектно-мовні асистенти у вищих навчальних закладах України.

НАУКОВИЙ ВІДДІЛ ПОВІДОМЛЯЄ:

З 1 по 31 жовтня в Україні відбудуться такі з'їзди, конгреси, симпозиуми та науково-практичні конференції:

1. IV з'їзд Всеукраїнської асоціації фізіотерапевтів та курортологів (1–2 жовтня, АР Крим, м. Ялта).
2. XVI з'їзд Всеукраїнської громадської організації «Українська асоціація ортопедів-травматологів» (2–4 жовтня, м. Харків).
3. IV з'їзд нефрологів України (10–12 жовтня, м. Київ).
4. З'їзд Асоціації урологів України (17–18 жовтня, м. Трускавець).
5. IX конгрес педіатрів України (8–10 жовтня, м. Київ).
6. Міжнародний конгрес «Місце народної і нетрадиційної медицини в паліативній допомозі», присвячений Всесвітньому дню хоспісної та паліативної допомоги (10–11 жовтня, м. Київ).
7. VII міжнародний конгрес з інтегративної антропології (17–18 жовтня, м. Вінниця).
8. V (67) міжнародний науково-практичний конгрес студентів «Актуальні проблеми сучасної медицини» (23–25 жовтня, м. Київ).
9. VI Національний конгрес ревматологів України (23–25 жовтня, м. Київ).
10. Західно-європейський науковий симпозиум з міжнародною участю «Нові підходи до діагностики та лікування внутрішніх хвороб» (17 жовтня, м. Крим).
11. Науковий симпозиум з міжнародною участю «Роль медичної лабораторії в діагностиці та контролі за лікуванням внутрішніх захворювань та санаторно-курортної реабілітації» (7–8 листопада, м. Київ).
12. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Азаровські читання. Нейроофтальмологія. Патологія сітківки» (3–4 жовтня, АР Крим, м. Судак).
13. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Соціально-економічна значимість відновлювальної терапії захворювань внутрішніх органів і кістково-м'язової системи ектогенного і ендемогенного походження» (3–4 жовтня, м. Одеса).
14. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Епідеміологічні дослідження в клінічній практиці: досягнення та перспективи» (3–4 жовтня, м. Харків).
15. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Нормативно-правовий супровід лікарських засобів: від розробки до медичного застосування» (3–4 жовтня, м. Київ).
16. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Клінічна кардіоневрологія» (3–4 жовтня, АР Крим, м. Севастополь).
17. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Пренатальна діагностика та прекоцепційна профілактика вродженої та спадкової патології: стан і перспективи», присвячена 20-річчю запровадження інвазивних методів пренатальної діагностики в Україні (3–4 жовтня, м. Львів).
18. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Вірусні хвороби. ВІЛ-інфекція/СНІД» (3–4 жовтня, м. Судак).
19. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Рефлексотерапія: лікувально-реабілітаційні та профілактичні аспекти» (3–4 жовтня, м. Київ).
20. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Методологія та практика лінгвістичної підготовки іноземних студентів» (4 жовтня, м. Харків).
21. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Сучасна кардіологія і кардіохірургія: шлях від проблем до рішення», присвячена пам'яті професора Л.М. Сидаренко (7–8 жовтня, АР Крим, м. Судак).
22. Науково-практична конференція «Сучасні стратегії діагностики та лікування бронхіальної астми та їх ефективність у досягненні контролю над захворюванням» (10 жовтня, м. Київ).
23. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Якість медичної допомоги – освіта, наука та практика» (10 жовтня, м. Київ).
24. Науково-практична конференція «Коморбідність у клініці внутрішньої медицини: фактори ризику, механізми розвитку та взаємобтяження, особливості фармакотерапії» (10–11 жовтня, м. Чернівці).
25. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Злоякісні захворювання системи крові та лімфоїдної тканини: досягнення і перспективи» (10–11 жовтня, м. Київ).
26. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Інфекційні хвороби: невирішені проблеми (діагностика, етіопатогенетичні особливості, лікування, профілактика)» (читання, присвячені пам'яті академіка Л.В. Громашевського) (10–11 жовтня, м. Київ).
27. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Сучасні питання імунології в педіатрії» (10–11 жовтня, м. Київ).
28. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні питання фізіотерапії і курортології», присвячена 150-річчю з дня народження професора А.Є. Щербака (10–11 жовтня, АР Крим, м. Ялта).
29. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Інноваційні засади надання акушерсько-гінекологічної допомоги на етапі реформування медичної науки» (10–11 жовтня, м. Запоріжжя).
30. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні питання судово-медичної науки, освіти і практики» (17–18 жовтня, АР Крим, м. Сімферополь).

НАУКОВИЙ ВІДДІЛ ПОВІДОМЛЯЄ:
ВИДАТНІ ВЧЕНІ ХНМУ

31. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Інформаційні технології в неврології, психіатрії, епілептології та медичній статистиці» (17–18 жовтня, м. Київ).
32. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Вища освіта в медсестринстві: проблеми і перспективи» (17–18 жовтня, м. Житомир).
33. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Надання екстреної медичної допомоги при хімічних ураженнях населення» (18 жовтня, м. Київ).
34. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні питання ультразвукової та функціональної діагностики порушень церебральної гемодинаміки» (21–22 жовтня, м. Київ).
35. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні проблеми сучасної стоматології» (23 жовтня, м. Полтава).
36. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Мультидисциплінарний підхід до лікування хворих на шкірні захворювання та інфекції, що передаються статевим шляхом» (23–24 жовтня, м. Львів).
37. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Безпека ліків: від розробки до медичного застосування», присвячена пам'яті професора, д.мед.н. О.П. Вікторова (23–24 жовтня, м. Київ).
38. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Бабенківські читання» (24–25 жовтня, м. Івано-Франківськ).
39. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні проблеми сімейної медицини в Україні» (24–25 жовтня, м. Київ).
40. Науково-практична конференція «Медико-соціальні питання реформування сфери охорони здоров'я», присвячена пам'яті професора В.М. Пономаренка (24–25 жовтня, м. Київ).
41. Науково-практична конференція з міжнародною участю «VII український форум вроджених вад серця» (24–25 жовтня, м. Київ).
42. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні питання фізіології, патології та організації медичного забезпечення дітей шкільного віку та підлітків» (24–25 жовтня, м. Харків).
43. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Сучасні аспекти хірургії селезінки» (24–25 жовтня, м. Львів).
44. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Репродуктивне здоров'я молоді» (24–25 жовтня, м. Чернівці).
45. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні проблеми клінічної та фундаментальної медицини» (англійською мовою) (для молодих учених та студентів) (25 жовтня, м. Луганськ).
46. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Профілактика інфекційних захворювань» (31 жовтня, м. Київ).
47. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Ендокринна патологія у віковому аспекті» (31 жовтня–1 листопада, м. Харків).

Епоними в анатомії людини

Из книги «Эпонимы в анатомии человека»
под ред. проф. **Н.А. Волошина**

Glandula vestibularis major – Бартолинова железа

Каспар Бартолин (Caspar Bartholin) (1655–1738) – датский анатом, физиолог, философ и физик. В 19 лет стал профессором философии. Был профессором анатомии медицины в Копенгагенском университете. Занимался описательной анатомией органов человека.

Cervix vesicae urinariae – Батуева шейка

Николай Александрович Батуев (1855–1917) – русский анатом. Был профессором Петербургского женского института, позже – профессором анатомии Новороссийского университета в Одессе. Создал при кафедре музей, в котором собрал уникальную коллекцию черепов представителей местных народностей. Ввел в употребление Базельскую анатомическую номенклатуру.

**«ДОСТОЙНОМУ ВОЗДАЕТСЯ
ДОСТОЙНАЯ ЧЕСТЬ»**

У вересні цього року виповнюється 240 років зі дня народження одного з перших не іноземних професорів Імператорського Харківського університету, його першого анатома **Івана Дмитровича Книгіна**. Цій історичній постаті в житті нашого університету присвячуємо статтю, яку, на жаль, не можемо проводити фотографією, оскільки жодна з них не збереглася до нашого часу.

Іван Дмитрович Книгін (Булгаков) народився 7 вересня 1773 р. у с. Сергіївське, Орловської губернії в родині священика. Середню освіту отримав в Орловській та Севській семінаріях. Саме в останній йому надали прізвище Книгін замість родового Булгаков «по причине замеченной в нем, еще ребенке, остроте ума и необыкновенной охоты к наукам».

З 1792 він протягом року навчався в Московському університеті на філологічному факультеті, а 13 жовтня 1793 року перейшов до Медико-хірургічного училища при Московському генеральному сухопутному шпиталі. У 1797 році написав дисертацію на звання кандидата медицини «Uleus perforans ventriculi» («Язва, прободаючая желудок»), за яку отримав подяку медичної колегії. Після закінчення училища в листопаді 1797 р. Книгін був удостоєний звання лікаря і залишений при Московському генеральному шпиталі. У цьому ж році він почав службу в Кирасирському полку під командуванням генерала Цорна.

За представленням проф. П.А. Загорського у квітні 1779 р. Книгіна було обрано ад'юнктом-професором анатомії та фізіології Санкт-Петербурзької медико-хірургічної академії. Тут під керівництвом Загорського Іван Дмитрович брав діяльну участь в організації кафедри та музею нормального анатомії. Одночасно він активно займався науковою роботою і в 1802 р. захистив дисертацію на ступінь доктора медицини «De calorіs oeconomia animalі usu et praestantia» («О животной экономии, пользовании и преимуществе теплоты»).

У 1803 р. Книгіна було на 4 роки відряджено за кордон для знайомства з ветеринарними училищами. З цієї метою він працював у Берліні, Копенгагені, Відні, Парижі та Ліоні.

Після повернення з-за кордону його спочатку було призначено головним лікарем Петербурзького гвардійського шпиталю, у листопаді 1807 р. – професором ветеринарної науки в Петербурзькому ветеринарному училищі, у 1808 р. – професором зоотомії, порівняльної фізіології та «учения о скотских падежах» Санкт-Петербурзької медико-хірургічної академії. До 1811 року Книгін жив і працював у Санкт-Петербурзі, постійно виконуючи різні урядові доручення, пов'язані перш за все з розв'язанням актуальних медичних проблем.

На початку 1811 р. Іван Дмитрович звернувся до конференції Медико-хірургічної академії з проханням дозволити йому переїхати до Харкова у зв'язку з тим, що Рада Харківського університету обрала його професором кафедри анатомії, фізіології, судової медицини та медичної поліції. Уже в серпні 1811 року він почав виконувати свої нові обов'язки.

Препарати до лекцій виготовлялися в так званому анатомічному театрі. У цей період на кафедрі була введена обов'язкова робота на трупах. За часів Книгіна почав поповнюватися анатомічний музей, обладнанню якого він з самого початку своєї діяльності приділяв велику увагу. Як і в Санкт-Петербурзі, І.Д. Книгін виконував багато доручень: після смерті проф. Дрейсіга викладав ще патологію, терапію та здійснював клінічні досліди, був лікарем інституту шляхетних дівчат та казеннокоштных студентів у Харківській духовній колегії (без платні), протягом 18 років обирався деканом медичного факультету і членом Ради університету.

І.Д. Книгін – перший анатом Харківського університету. Разом із тим він вважається родоначальником фізіологічної науки в Україні, бо є автором першої наукової праці з фізіології «О дыхании», яку написав у 1813 році. У цій праці він уперше висловив думку про те, що кисень у живому організмі переноситься до тканин кров'ю.

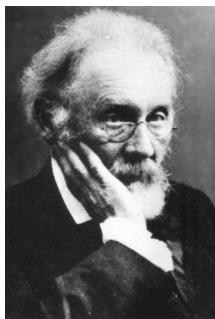
Іван Дмитрович був вимогливим і суворим педагогом, однак користувався великим авторитетом і повагою не тільки в університеті, але й у всьому місті. В одному з номерів «Северной пчелы» про нього писали: «В последнее время образовались его (Книгина) трудами отличные медики и достойные профессора. Здесь он вскоре сыскал доверие и уважение от своих слушателей отличным способом преподавания уроков, кои посещаемы были и многими посторонними особами».

У 1825 р. виповнилося 25-річчя служби Книгіна, йому було надано звання заслуженого професора. На той час його вже обрали почесним членом Санкт-Петербурзької медико-хірургічної академії та членом Московського фізико-медичного товариства. Помер І.Д. Книгін у 1830 році в Харкові у віці 57 років.

Повага і любов харків'ян до І.Д. Книгіна яскраво виявилися в день його поховання. «Надобно было видеть, – пише кореспондент «Северной пчелы», – искреннее участие, с коим сопровождали его тело до кладбища жители всех сословий города Харькова, до какой степени любим и уважаем был здесь И.Д. Книгин. При жизни часто скрываются, по различным обстоятельствам, наши чувства даже и к великим людям; смерть обнаруживает их – и достойному воздается достойная честь».

Ж.М. Перцева, директор Народного музею історії ХНМУ

«ГИГИЕНА КАК УЧЕНИЕ О НАРУЖНОМ ЗДРАВЬИ И СЧАСТИИ...»

Кафедра загальної гігієни була заснована на медичному факультеті Харківського університету 1 лютого 1873 р. і в історичному аспекті є однією з найстаріших. Засновником і першим завідувачем кафедри був професор **Аркадій Іванович Якобій**. Після призначення у 1873 р. на посаду завідувача кафедри гігієни А.І. Якобій здійснив низку невідкладних заходів щодо організації не тільки теоретичного, але і практичного викладання гігієни. Під керівництвом А.І. Якобія на кафедрі гігієни розгорнулася велика педагогічна й наукова робота.

У лабораторії кафедри проводилися дослідження з вивчення окисності води, визначення вуглекислоти в підґрунті, якості хліба Харківського регіону.

У період, що передував утворенню самостійної кафедри, питання гігієни як предмета викладання на медичному факультеті висвітлювалися у численних актових промовах провідних учених Харківського університету. У 1806 р. почалося регулярне викладання гігієни як самостійної дисципліни. До організації самостійної кафедри гігієни дисципліна викладалася на інших кафедрах. Лише у 1877 р. кафедра одержала окреме приміщення для лабораторії та кабінету в складі двох кімнат. Саме з цього року розпочалися систематичні практичні заняття, котрі розподілялися на загальні, обов'язкові для всіх студентів, і спеціальні заняття для бажаючих. Викладання гігієни здійснювалося на III курсі: лекцій – 3 години на тиждень, практичні заняття – до 6 годин на тиждень. Загальні заняття мали на меті ознайомлення студентів з технікою головних і найбільш простих методів санітарних досліджень, необхідних у повсякденній практичній роботі лікаря. Лекції, які читав А.І. Якобій студентам Харківського університету, він назвав «Курсом суспільної гігієни».

Наведений нижче перелік та зміст курсу лекцій, переконливо свідчить про широке коло науково-педагогічних та лікарських питань, яким А.І. Якобій приділяв значну увагу: смітні залишки та їх видалення; історія розвитку санітарних закладів; ґрунт; клімат; вентиляція; штучний клімат, житло; харчування; голодування; водопостачання; біологія населення; місця ув'язнення; захворювання від зіпсованого повітря; школа; навчання; дезінфекція; будівництво шпиталю; епідемії; статеві діяльності.

Усі вони читалися на високому для того часу науковому рівні. Завдяки цілеспрямованій діяльності А.І. Якобія курс гігієни в Харківському університеті сформувався як самостійний предмет викладання, науки та лікарської діяльності. У сфері наукових інтересів А.І. Якобія були питання епідеміології дифтерії, дослідження малярії та її вплив на здоров'я населення Сумського повіту, причини вимирання іноземних племен Півночі, Південного Кавказу, профілактичні заходи проти поширення сифілісу. Глибоко знаковий характер має висловлювання: «...убежден, что гигиене, как учению о наружном здравии и счастии, предстоит играть высокую, решающую роль в деле народного и государственного развития... Поскольку она относится к области медицины, ее законы применимы на деле и вдобавок обязательны для общества» (1865). Після 1885 року кафедрою

завідували: І.П. Скворцов (1895–1905); І.І. Кияніцин (1905–1908); С.В. Коршун (1908–1917); Я.М. Зильбер (1918–1922); А.А. Цветаев (1923–1925); В.О. Углов (1927–1930); В.О. Яковенко (1930–1941); З.Д. Горкін (1941–1945); М.Л. Кошкін (1945–1965); М.П. Воронцов (1965–2002).

Кафедра гігієни та екології №1 в історичному аспекті забезпечувала всебічне удосконалення викладання гігієни як важливої розділу базової лікарської підготовки, розвиток перспективних напрямів у наукових дослідженнях, а також підготовку фахівців-педагогів з гігієни та медичної екології.

З 2002 р. кафедру гігієни та екології №1 очолює доктор медичних наук, професор, академік Української екологічної академії наук, член-кореспондент Міжнародної академії інтегративної антропології Володимир Олексійович Коробчанський. З 2011 р. він обіймає посаду директора НДІ гігієни праці та профзахворювань ХНМУ.

Штат кафедри складають 12 викладачів, серед яких 2 професори, 4 доценти, 1 старший викладач, 6 асистентів (4 з них – кандидати медичних наук). Викладання гігієни як медичної пропедевтичної дисципліни проводиться на усіх факультетах університету. Сьогодні на кафедрі викладається 8 предметів медико-профілактичного профілю. У навчальному процесі кафедра звертає велику увагу студентів на вивчення найбільш важливих сторін профілактичної роботи лікаря. Заняття зі студентами проводяться не тільки в лабораторіях кафедри, але й на різних об'єктах (лікувальних установах, школах).

Система викладання на кафедрі охоплює всі послідовні етапи медичної освіти з медико-профілактичних дисциплін: підготовка бакалаврів, вища медична освіта лікарів-спеціалістів, безперервний професійний розвиток лікарів.

Протягом усієї історії кафедри її співробітники проводили велику науково-дослідну роботу з різних гігієнічних проблем. За останні роки наукові дослідження кафедри були спрямовані на вирішення актуальних гігієнічних проблем сучасності щодо збереження та зміцнення здоров'я учнівської молоді, профілактики загальних, психічних та екологозалежних хвороб, медико-біологічних аспектів безпеки ГМО. Результатом цієї планової роботи стало виконання докторської та 12 кандидатських дисертацій. За основними напрямками наукової діяльності колектив кафедри постійно співпрацює з усіма кафедрами гігієнічного профілю медичних ВНЗ України, а також з науковими закладами державного підпорядкування: Інститутом гігієни та медичної екології ім. О.М. Марзєєва НАМН України, Інститутом екогігієни та токсикології ім. Л.І. Медведя, Інститутом медицини праці НАМН України, Комітетом з питань гігієнічного регулювання МОЗ України, Інститутом охорони здоров'я дітей та підлітків НАМН України.

Співробітники кафедри беруть активну участь в усіх галузях життя університету, традиційно є учасниками й призерами спортивних змагань, виставок аматорської творчості, активними кореспондентами університетської газети.

В.О. Коробчанський, зав. кафедри гігієни та екології №1, професор
О.І. Герасименко, доцент кафедри гігієни та екології №1

ЮБИЛЕЙНЫЕ ДАТЫ

НИИ гигиены труда и профессиональных заболеваний ХНМУ:

90 лет на страже здоровья трудящихся

Харьковский НИИ гигиены труда и профзаболеваний был создан в далеком 1923 году по постановлению коллегии отдела рабочей медицины Наркомздрава УССР на базе первой рабочей поликлиники г. Харькова. Тогда он назывался Украинским институтом рабочей медицины

и стал первым в отечественной истории и третьим в мировой практике учреждением, призванным осуществлять профилактические мероприятия по оценке и гигиенической оптимизации условий труда и оказывать медико-консультативную и лечебно-реабилитационную помощь работающим.

Первым директором института был назначен инициатор его создания выдающийся ученый-гигиенист и профпатолог профессор **Эзро Моисеевич Каган**. Буквально с первых дней

ВРЕМЯ, КОГДА ПРОФЕССОР БЫЛ СТУДЕНТОМ

«Возможно, бывают времена
и прекраснее, но это наше время...»

существования перед институтом встала достаточно сложная задача. Нужно было изучить условия труда рабочих ведущих отраслей промышленности – угольной, горнорудной, машиностроительной и химической, исследовать особенности физиологии и патологии человека, обусловленные трудовой деятельностью, разработать меры по улучшению санитарно-гигиенических условий труда и, наконец, снизить заболеваемость рабочих, занятых в этих отраслях промышленности. Создание первых научно-исследовательских институтов гигиенического и профпатологического профиля стало началом периода координированного изучения условий труда и заболеваемости на предприятиях, с разработкой профилактических мер защиты и утверждения четко обоснованных предельно допустимых концентраций веществ. Необходимость изучения причин многих заболеваний ставила профессиональную патологию в тесную связь с развитием гигиенической науки, в частности гигиеной труда.

Не забывали в Харьковском институте и о подготовке кадров. Для многих медвузов он стал базой для подготовки врачей-гигиенистов. Здесь же готовились научные кадры в области гигиены, физиологии труда и промышленной токсикологии. Промышленно-санитарные врачи и санитарные инспекторы Наркомтруда УССР проходили переподготовку на курсах повышения квалификации. В течение десяти-пятнадцати лет Харьковский институт превратился в центр исследовательской, учебной и практической работы в области медицины труда. Уже в предвоенные годы институт смог разработать и внедрить на предприятиях профилактические программы.

В 2008 году МЗ Украины было принято решение о присоединении института к ХНМУ. Сегодня институт является ведущим учреждением по вопросам медицины труда в машиностроительной, химической, нефтедобывающей и нефтеперерабатывающей промышленности в шести областях Украины (Харьковская, Полтавская, Сумская, Николаевская, Херсонская, АР Крым и г. Севастополь).

В состав НИИ гигиены труда и профессиональных заболеваний ХНМУ входят лаборатории электромагнитных излучений, химических исследований производственной и окружающей среды, санитарная лаборатория гигиенических исследований в промышленности, компьютерных и прецизионных технологий, профпатологии и психофизиологических исследований; клиника профессиональных заболеваний (профиль клиники – диагностика, лечение, экспертиза профессиональных заболеваний у рабочих машиностроительной, химической промышленности, нефтегазодобывающей отрасли, фармацевтической отрасли, работников сельского хозяйства). На базе института работают кафедры ХНМУ: внутренних и профессиональных заболеваний, гигиены и экологии № 1, гигиены и профзаболеваний ХМАПО.

В.А. Коробчанский, директор НИИ гигиены труда и профзаболеваний ХНМУ, профессор,

В.В. Старусева, ассистент кафедры гигиены и экологии № 1

Приятно и сложно говорить о времени, когда был студентом. Что-то мы идеализируем, что-то таим в укромных уголках души. Но есть люди и события, о которых нельзя не вспомнить. В.В. Венедиктов, преподаватель обществоведения в школе, проводил уроки по таким методикам, которые и сегодня считаются инновационными. Именно под его влиянием я поступила на философский факультет Киевского университета имени Т.Г. Шевченко. Это был 1975 год. В Киеве на ВДНХ развернулась фундаментальная фотовыставка, посвященная повседневной жизни Америки, со множеством видеосюжетов и интервью простых американцев. Для студентов философского факультета это был замечательный повод для идеологических дискуссий, выводящих за пределы привычного. Первокурсники находили для них время, несмотря на то что в расписании были высшая математика, физика, астрономия, а самое главное – история КПСС и политэкономия с необходимостью многостраничных конспектов. Спустя годы понимаешь, что каждый предмет и каждый преподаватель оставили свой след. Например, слова профессора математики П.В. Павлюка «Розв'язання цього рівняння веде у нескінченність, як і наші шляхи до комунізму» часто вспоминались на протяжении жизни.

Преподаватели были очень разные, но каждый по-своему интересный. Зарубежную, а точнее «современную западную философию» преподавал профессор И.В. Бычко. Первоисточников не было, а поэтому Игорь Валентинович, который много переводил самостоятельно, привил нам интерес к работе с оригинальной литературой. Классическую немецкую философию преподавал тогда молодой профессор В.П. Кушаков. И здесь высокий профессионализм был на первом плане. Он потрясал тем, что читал лекции без единого листа бумаги. При этом его цитирование Гегеля и Канта мы проверяли по первоисточникам. Манера преподавания тоже впечатляла. Каждому студенту казалось, что он читает лекцию именно ему. Эстетику вела профессор Л.Т. Левчук. Она приносила и отдавала в аудиторию совершенно потрясающие (эксклюзивные по тем временам) альбомы с репродукциями Сальвадора Дали, Моне, Леонардо да Винчи и других. Интерпретация великих шедевров не забывается так же, как и неповторимый мелодичный голос лектора.

Приятно также, что руководителю моей дипломной работы профессор Т.И. Ящук спустя более чем 25 лет стала официальным оппонентом моей докторской работы. Примером скромности и одновременно незаменимости остался на всю жизнь для меня наш куратор Д.Ю. Кучерюк.

Безусловно, студенческая жизнь в 70-е годы была немислима без работы в колхозе в сентябре месяце, в стройотрядах летом, «на картошке» и субботниках. И опять-таки сегодня нет смысла жаловаться на то, что так было. Ведь это было наше время, время проверки многих человеческих качеств, в том числе дружбы и любви на всю жизнь. Так, проверив свои отношения в колхозе, мы, уже не задумываясь, ехали все вместе на экскурсии в другие города, а потом, гораздо позже, разъехавшись работать по разным городам, не упускали друг друга из поля зрения, помогая в нужную минуту или радуясь вместе достигнутым успехам.

Была также комсомольская и партийная работа. Хорошо, что в ее содержание входили все виды деятельности, упомянутые выше. Кроме того, известно, что, не будучи членом партии, практически невозможно было стать преподавателем вуза. И это тоже наше время. Меньше всего хочется быть навязчивым в оценках прошлого. Но его следует уважать. Однажды, во время празднования Нового года, я выразила свои эмоции по поводу особого вкуса мандарин, за которыми пришлось выстоять очередь, шампанского, которое приберегли за полгода до праздника. На что сын моей подруги ответил: «Нет, Екатерина Ивановна, лучше мы найдем другие «приколы» в жизни». И это хорошо. Конкретное время предоставляет неповторимые возможности выбора. Главное – чтобы они были.

Е.И. Карпенко, профессор кафедры философии

ТЕЛЕМАРАФОН НАША ПЕРЕМОГА

До 70-річчя з дня визволення Харкова від фашистських загарбників радою обласної організації ветеранів України спільно з обласною державною телерадіокомпанією був реалізований проект – телемарафон «Наша перемога».

Він розпочався 22 серпня о 12:00 і тривав до шостої вечора цього дня. Телемарафон складався з величезної кількості зустрічей у студії, виступів творчих колективів, співаків, поетів, присвячених знаменній даті. Від медичних працівників Харкова в телемарафоні взяли участь заступник начальника головного управління охорони здоров'я Харківської облдержадміністрації Г.М. Сіроштан та директор Зразкового музею історії ХНМУ Ж.М. Перцева. Під час бесіди з ведучим телемарафону Жаннетта Миколаївна розповіла про героїчну діяльність хірурга професора О.І. Мещанінова в окупованому Харкові в 1941–1943 рр.

ТЕМАТИЧНА ЛЕКЦІЯ «Вклонимося великим тим рокам...»

2 вересня в актовому залі відбулася традиційна лекція для першокурсників «Вклонимося великим тим рокам...», присвячена 70-річчю визволення Харкова від фашистських загарбників.

Автор тематичного уроку Почесний краєзнавець України, завідувач кафедри суспільних наук професор Ігор Робак, звертаючись до студентів, зазначив, що вони розпочали навчання в стінах нашого університету в ті дні, коли харків'яни та вся українська громадськість відзначає велику для нашого міста подію – звільнення від гітлерівських окупантів. «3 липня цього року, ще напередодні славетного ювілею, Харківська міська рада надала місту Харкову почесне звання «Місто військової слави», – повідомив Ігор Юрійович. – І сьогодні, на першій у вашому житті університетській лекції, ми спробуємо з'ясувати, що це звання означає взагалі, з якими історичними подіями пов'язано, і, таким чином, віддамо шану всім тим, хто боровся за визволення нашого міста, і пересічним харків'янам, які пережили або не пережили лихоліття війни».

ІСТОРИЧНІ ФАКТИ

- Страшний період окупації міста тривав 641 день.
- У Дробицькому яру було знищено близько 30 тис. євреїв.
- Більше ніж 120 тис. харків'ян померли від голоду та виснаження під час окупації.
- 15 грудня 1943 року в Харкові відбувся перший у світі судовий процес над нацистськими злочинцями.

ХАРЬКОВСКАЯ МЕДИЦИНСКАЯ ШКОЛА в воспоминаниях профессоров и выпускников

Письма родным

Мы продолжаем рубрику «Харьковская медицинская школа в воспоминаниях профессоров и выпускников» и предлагаем выдержки из писем родным профессора Павла Вениаминовича Власенко, вернувшегося в сентябре 1943 г. из г. Фрунзе (Киргизия), где он находился в эвакуации со стоматологическим институтом. Предлагаемый материал интересен еще и как иллюстрация к событиям, связанным с 70-летием освобождения Харькова от фашистских захватчиков.

«27.09.1943. Вокзал я увидел ночью, подвезшая. Произвел он на меня гнетущее впечатление. Страшная груда развалин. Почтампт – обгорелый остов, с жуткими ребрами изуродованных железных балок. Управление Южных ж/д и новый дом на вокзальной площади пострадали мало. На Екатеринославской разбиты (видно снарядами) универмаг возле кино и дом напротив (когда-то в нем покупал золото «Торгсин»). Сгорели клуб «Медработник», Клуб милиции и огромное здание рядом с последним. Большой дом на углу Дмитриевской и Екатеринославской цел. На Павловской площади сожжены гостиница «Спартак», универмаг, «Астория» (видимо, попала большая бомба). Разрушен угол Дворца труда (угол Павловской и Николаевской пл.). «Яковлевские» часы идут по-прежнему, показывая верное время. Сгорели Дом пионеров, гостиница «Красная», УИЭМ, взорван банк против Дворца пионеров. Госбанк цел. Сгорел Рабочий университет, взорвано здание немецкого посольства. Памятник Т.Г. Шевченко цел, лишь кое-где следы от пуль. Университетский сад цел. Асфальт и мостовые не испорчены. Деревья в большинстве мест, где я был, сохранились. Здание Мединститута на Сумской сгорело, химкорпус тоже. Дом проектов, Дом кооперации, гостиница «Интернациональ» – взорваны изнутри и сожжены. Стоят стены. Дом промышленности лишь в одном крыле подорван и горел. В остальном – ни одного стекла, но комнаты целы и даже электропроводка «в порядке». В Институте гигиены труда бомба упала как раз на кафедру биологии, и эта часть разрушена. Дом научных работников по Барачному переулку цел. Не пострадало и здание, где аптека (на Сумском базарчике). В общем разрушена вся центральная часть города. Все лучшие здания разрушены или пострадали в большей или меньшей степени.

А вообще пребываю в странном состоянии. Все время как в каком-то тумане. Вся жизнь вокруг кажется какой-то нереальной. Сжиться с этими жуткими разрушениями никак не могу. Каждый раз, проходя мимо одних и тех же зданий, содрогаешься при их виде. Хочешь освоить все это и ничего не получается.

Харьков, 3.10.1943. Каждый день узнаешь все новые и новые подробности тех ужасов, которые были пережиты здесь при немцах: такой-то умер от голода, тот-то отравился морфием – не выдержал; у кого-то убили детей от смешанного брака (русская и еврей); сожгли областной госпиталь с нашими ранеными бойцами (600 человек); Клавдия ходила пешком в Ромны (за 240 км) менять барахло на муку; у Васильевой обманым путем угнали 15-летнего сына в Германию; по 10 дней не выходили из погребов во время боев за Харьков; 9-го и 10-го город немцы засыпали бомбами; иные же были настолько депрессированы, что в эти дни сидели в своих квартирах в состоянии полной прострации – жизнь потеряла свой смысл. И так далее, без конца.

Страшные вещи рассказывают о судьбе евреев. Никто не может слышать об этом без слез на глазах. Потрясающи были картины этого печального шествия тысяч евреев, выкрестившихся лет 30 тому назад. «Крещение расу не изменяет, как и костюм», говорили фашисты. А остальные, кому разрешено было жить (не еврею), если выжили – сами не понимают, как это случилось. «Мы не знаем, как мы выжили». И всякий хочет рассказать, как было, и не может: «Ох, и не скажешь...» Только рукой махнет, а на глаза наворачиваются слезы. И говорят, что то, что написано в газетке, что мы слышали по радио, слишком слабо отражает те ужасы, которые здесь переживались. Самые страшные моменты – это потеря человеческой личности и голод. Могли ударить, могли плюнуть в лицо, могли «шутки ради» подколоть «слегка» штыком – и нужно было молчать, если не хотел быть убитым. И голод. Ужасный голод. За очистки картофеля с немецкой кухни могли убить друг друга. Продавали все, оставаясь в одном стареньком платьице, лишь бы не быть голым. Умирили, конечно, многие от голода. Вот так жили».

Материал подготовила хранитель фондов Елена Семененко

СТРАНИЦАМИ ИСТОРИИ

70 ЛЕТ ОСВОБОЖДЕНИЯ ХАРЬКОВА

23 августа наш город праздновал 70-летие освобождения Харькова от фашистских захватчиков. Почти два года, с октября 1941, длилась мрачная ночь оккупации, но город жил, боролся и верил в свое освобождение. И оно приходило дважды, трагическое и радостное одновременно, в феврале и окончательно в августе 1943 г. Тысячами жизней советских людей – мирных жителей и советских воинов – заплачено за него, и наша совесть не разрешает нам забыть об этом. В связи с этой датой хочется еще раз вспомнить о людях, событиях и фактах того страшного времени. Сведения, приведенные в этой статье, почерпнуты нами в основном из архивных материалов, хранящихся в Харьковском государственном архиве.

Фашисты заняли Харьков 23 октября 1941 г. после кровопролитных боев и сразу же установили немецкий оккупационный режим. За нарушение любого из приказов командования должен был последовать расстрел. На всех перекрестках висел отпечатанный на немецком и украинском языках приказ коменданта города и командующего немецкими войсками, требовавший срочно сдать оружие, военное имущество, автомашины. Коммунисты и комсомольцы, согласно этому приказу, должны были зарегистрироваться в комендатуре. За неисполнение – расстрел.

В первые дни оккупации немцы повесили 116 человек. Их тела висели на балконах гостиницы «Харьков», на столбах и деревьях.

В район тракторного завода в декабре 1941 г. было согнано, а затем уничтожено около 20 тыс. евреев, жителей города, среди которых было немало врачей. Здесь погибли профессор Л.С. Бер, ас. госпитальной клиники внутренних болезней О.Е. Борц, зав. отделением института Охматдет Х.А. Минц, врач В.А. Каминская с дочерью и многие другие.

«Покончив с евреями, фашисты принялись за уничтожение украинского и русского населения Харькова. Помимо арестов, истязаний и убийств, они предоставляли Харьковской интеллигенции самой умирать от истощения и болезней», – писал А.Н. Толстой, посетивший Харьков в сентябре 1943 г.

Оставшиеся в городе врачи помогали нуждающимся в медицинской помощи. Некоторые из медиков были связаны с подпольем. В Харьковском историческом музее сохранилась табличка с надписью «Жертвуйте для больных», с которой систематически появлялся на рынках города проф. А.И. Мещанинов. Рискуя жизнью, он организовал в своей больнице лечение раненых красноармейцев, а после выздоровления помогал им уйти в партизаны. Вместе с ним работали ассистенты госпитальной терапевтической клиники И.Н. Рахманинов и выпускница I ХМИ В.Ф. Никитинская. После побега раненых красноармейцев из больницы И.Н. Рахманинов был застрелен гестаповским офицером прямо в больничном кабинете.

Фельдшером санпропускника у Мещанинова работал студент II курса ХМИ И. Кузнецов, ставший впоследствии доцентом кафедры кожных болезней нашего института.

В клинике Мещанинова получали хирургическую помощь жители прилегающих районов Холодной горы. В другой части города, Заводском районе, работал проф. М.Н. Шевандин. Он, как и проф. В.П. Недохлебов, работавший в центральной части города, был связан с подпольем. В конце 1941 г. они были схвачены гитлеровцами и расстреляны.

Женщинам оказывали помощь профессора-гинекологи, ведущие кафедры I и II ХМИ П.Х. Хажинский и Е.Г. Щербина. С риском для жизни спасала многих людей от угона в Германию врач-фтизиатр К.Г. Илиади, которая выдавала фиктивные справки о наличии у них активной формы туберкулеза. Один из спасенных ею – Н.С. Бакшеев – в дальнейшем стал д-ром мед. наук,

профессором и в 60-е годы главным республиканским хирургом-гинекологом.

В деревне Колонтаев Краснокутского района врач Э.Я. Сербина, выпускница Харьковского мединститута, устроила в подвале собственного дома госпиталь, где выхаживала раненых красноармейцев.

Город лежал в руинах. Фашисты разграбили и сожгли исторический музей и картинную галерею, взорвали и уничтожили гордость харьковчан – Дворец пионеров, гостиницы «Интернационал», «Красная», «Спартак», «Астория», здание военной академии, аэроклуба, Дом проектов, почтамт, ж/д вокзал. Из 33 институтов 28 были полностью разрушены.

16 февраля 1943 г. Совинформбюро сообщило о том, что «наши войска после решительного штурма, перешедшего в ожесточенные уличные бои, овладели городом Харьковом».

Именно в этот период погиб доцент кафедры эпидемиологии А.К. Грицай, бывший командиром санитарно-эпидемиологического отряда 40-й армии Воронежского фронта. А.К. Грицай возглавил группу из 5 человек, направленную со спецзаданием. Машина попала на мину, Афанасий Карпович был тяжело ранен и умер от ран в Харьковском госпитале 18 февраля 1943 г.

Однако освобождение Харькова было, к сожалению, не окончательным. Опомившись от внезапного штурма и собрав все силы, гитлеровцы в середине марта 1943 г. снова заняли город.

В первые дни вторичной оккупации Харькова гитлеровцы совершили одно из своих самых чудовищных злодеяний. На территории клинического городка, где находился военный госпиталь, фашистские изверги уничтожили раненых командиров Красной Армии, около 400 раненых красноармейцев сожгли живьем в одном из корпусов окружного военного госпиталя.

Гитлеровцы дополнительно угнали на принудительные работы в Германию 50 тыс. человек. Десятки тысяч харьковчан были расстреляны и повешены.

В районе Харькова скопилось много немецких войск и техники. Как вспоминал впоследствии маршал М. Захаров, из показаний пленных стало известно, что войскам противника был зачитан приказ Гитлера о том, что ни один немецкий солдат не имеет права уйти из Харькова. Солдатам были обещаны награды.

Вечером 22 августа всем советским войскам был отдан приказ о ночном штурме города. Всю ночь с 22 на 23 августа в городе шли ожесточенные уличные бои. Противник превратил все каменные постройки в своего рода доты. Нижние этажи домов использовались в качестве огневых позиций артиллерии средних калибров, верхние этажи заняты были автоматчиками и пулеметчиками.

Утром 23 августа истерзанный город был в руках советских войск. Но немцы еще долго сопротивлялись на ближайших подступах к городу. Почти неделю обстреливали его из дальнобойных орудий. Так пришла в Харьков долгожданная свобода. 30 августа на пл. Дзержинского состоялся грандиозный митинг, посвященный освобождению города, на котором выступил Н.С. Хрущев, в то время командующий Воронежским фронтом.

Харьковчане явились инициаторами ценного патриотического начинания тех дней – движения добровольческих восстановительных бригад с лозунгом «Любите свой город, восстанавливайте его своими силами!» Этот почин был подхвачен всей Украиной. Свою лепту в его осуществление внесли в те годы студенты и преподаватели Харьковского медицинского института.

Ж.Н. Перцева, директор Народного музея истории ХНМУ

ЗНАКОМСТВО С КНИГОЙ

От редакции. В нашей рубрике мы хотим познакомить Вас, дорогие читатели, с книгой заслуженного деятеля культуры Украины, директора Харьковской детской музыкальной школы № 12 Натальи Бабич «Копенгаген-Владивосток». Стремясь понять настоящее, многие из нас рано или поздно начинают задумываться о прошлом, оценивать его. На примере истории жизни своих предков автор книги повествует о собственном отношении к прошлому страны, в котором было много трагических страниц: войны, унесшие миллионы жизней, массовые репрессии, затронувшие фактически каждую семью, голод, переселения. Это уникальное издание знакомит читателя с ускользающим и навсегда потерянным миром природы и человеческих отношений, когда красивые, энергичные и талантливые люди встречались на перекрестках истории XX века.

Вашему вниманию представлен отрывок главы из книги «Копенгаген-Владивосток», с полным изданием можно ознакомиться в Научной библиотеке ХНМУ.

Лирическое отступление об образованности и культуре

Обучение детей в нашем доме

Несмотря на то, что у папы было 4 класса церковно-приходской школы, он считался человеком грамотным и образованным. В дореволюционное время у многих в нашем окружении было такое образование, но, тем не менее, и зажиточные крестьяне, и купцы вели свои дела со знанием законов, экономики и права. Очень высоко ценилось данное слово или обещание при сделках. Нарушить его – это провал авторитета. Воспитание и культура ценились выше образования. Теперь же сотни тысяч людей имеют высшее образование, но, увы, с весьма условным воспитанием и культурой. Познания ограничены в рамках полученной специальности, знания литературы и искусства так скромны, как и мораль с вытекающими из нее нравственными принципами, а потому преобладают личности невыразительные, боязливые, невежественные в элементарном, всегда готовые прислуживаться, без воли и характера, чуждые высоким побуждениям. А манеры! Редко кто привстанет, приветствуя женщину, или приподнимет шляпу. И что, казалось бы, тут особенного, но как же это сразу располагает к человеку. А если дама вдруг уронила перчатку или носовой платок, то скажут: «Женщина, у вас упало что-то».

В дореволюционном понимании, если человек, по окончании гимназии, реального или военного училища получил среднее образование, он воспринимался как культурная личность.

Ничего у советского государства не получается с воспитанием всесторонне развитой личности, а получается то, что А.Солженицын называет «образованщиной». Помню, в конце 50-х годов в Краснодонском клубе шел популярный тогда фильм «Отелло» с Сергеем Бондарчуком в главной роли. Моя знакомая, главный экономист треста, говорила:

– В клубе идет интересное историческое кино, его надо обязательно посмотреть. И тут же спрашивала:

– А кто такой Отелло?

А моя соседка учительница средней школы, преподаватель украинского языка, говорила, что мало знает Бальзака, потому что он не наш писатель, и ей по программе преподавания он не нужен. Студент-заочник консерватории, преподававший моему сыну Мите фортепиано в Краснодонской музыкальной школе, сказал мне, что не может поговорить со мной о композиторах «Могучей кучки», потому как они это уже давно проходили. Я читала, как на Нюрнбергском процессе, куда отбирались наши лучшие специалисты, одна из переводчиц оказалась в затруднительном положении оттого, что не могла перевести показания Геринга, где он говорил о каком-то Троянском коне. Таких примеров можно привести много. Илья Эренбург говорил об этом явлении, что образование у нас пошло вширь, а не вглубь.

Советская власть утвердила в сознании людей образ дворян как бездельников и прожигателей жизни. Люди есть люди! И в каждом сословии есть норма и отклонение. Нормой для всех состоятельных семей, даже и не дворянских, было давать детям такое образование, в которое, кроме основных занятий, включались уроки музыки, танцев, знание языков, фехтование и верховая езда, а это все большой труд! Уже в начале 20-го века было много меценатов, которые жертвовали огромные деньги на искусство и помогали получить профессию талантливым личностям...

Нина Мамонтова

(под редакцией Натальи Бабич-Энгельфельд)

СПРАВКА

Интересным фактом биографии Натальи Бабич является то, что ее прадедушкой был Петр Готфридович Ганзен. П.Ганзен приехал в Россию и 25 лет служил на литературном поприще, как выдающийся писатель, литературопереводчик, открывший в начале XX века России всю скандинавскую литературу и философию (переводчик сказок Андерсена с датского на русский язык). Он стал первым в России автором методики преподавания телеграфного дела, о чем свидетельствует мемориальная доска в Петербургском университете радиоэлектроники. Петр Ганзен – выдающийся общественный деятель в области решения социальных вопросов при Ведомстве императрицы Марии. За эту службу он получил высшее чиновничье звание «Действительный статский советник», что дает право на потомственное дворянство.

АМЕРИКАНСКАЯ СИСТЕМА ОБРАЗОВАНИЯ

ПОЛЕЗНО СРАВНИВАТЬ

Когда-то давно одна из сотрудниц библиотеки Харьковского национального медицинского университета закончила Сорбонну. Вот и я отучилась за границей. Поступила я в государственный колледж города Сакраменто (Калифорния) на отделение «Библиотечно-информационные технологии». Скажу сразу, в США нет проблем, чтобы подтвердить дипло-

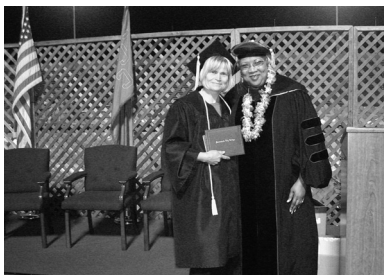
м о высшем образовании. Есть специальные организации, которые этим занимаются и скрупулезно подсчитывают знания, полученные в родной стране, сравнивая количество изученных предметов и потраченное время на их изучение. Все математически просто. Если в документах указано много предметов и мало времени, то картина получается довольно ясная. Такой метод определения работает достаточно справедливо, если учитывать несметное количество иммигрантов, прибывающих из разных стран в США. Итак, мой диплом о высшем образовании, полученном в СССР, без проблем приравнивали к американской степени бакалавра. У меня были опасения, что они не засчитают такие предметы, как история КПСС и научный коммунизм, но все было очень объективно.

Получение степени бакалавра в США с финансовой точки зрения доступно всем. Если вы прожили в штате два года, то можете считаться местным и вам положены значительные скидки

АМЕРИКАНСКАЯ СИСТЕМА ОБРАЗОВАНИЯ

при оплате учебы. Существует много программ финансовой помощи. В век компьютерных технологий, чтобы поступить в американский колледж или университет вам даже не надо выходить из дома. Все службы работают онлайн. Свой учебный план вы составляете сами, и выбор возможностей у вас практически не ограничен. Вы можете учиться очно, онлайн, вечером, днем, утром, летом, весной, зимой или осенью. Заметьте, американцы учатся весь год! У них три семестра: осенний, весенний и летний. Этот момент очень важный для понимания, почему в их системе образования нет взятка.

Если обстоятельства сложились так, что вы не успеваете по какому-то предмету, вы легко его можете оставить на потом. Наш студент в случае форс-мажорных обстоятельств теряет все, поэтому ему есть смысл заплатить. В американском вузе все в ваших руках. Вас сразу предупреждают, когда и как вы можете завершить изучение предмета, чтобы вам вернули деньги. Брать один и тот же предмет вы можете три раза. Если вы его не выучили с третьей попытки, то, скорее всего, вы просто профнепригодны. Количество предметов в семестре вы определяете сами. Я для себя решила, что закончу колледж за два года, и свой план выполнила. Некоторые умудряются закончить за год, а некоторые за четыре, у всех по-разному. Получается, что на каждой лекции сидишь с разными студентами и при выпуске из колледжа или университета редко встречаешь своих друзей, потому что все выпускаются в разное время по своему собственному графику. Тут очень важно отметить, что американская система образования не заставляет учиться! Студента ставят в рамки соревнования с самим собой. Студент отвечает сам за себя и перед самим собой. Для того, чтобы студент мог учиться сам, колледж или университет предоставляет шикарную материальную базу. Все рассчитано на самоподготовку. К вашим услугам лабораторные комнаты, библиотека, Интернет, компьютеры, копировальные машины, все работает почти круглосуточно. В любое время можно прийти в университет и заниматься даже в выходные и ночью. Называется это обычно «Центр учебных ресурсов» (Learning Resource Center).

Соревнование с самим собой, что может быть интереснее? Вам говорят, вы можете сдать этот предмет на «А» – 90-100 баллов, «В» – 70-80 баллов или «С» – 50-60 баллов. И начинаешь набирать баллы. Проплатить их практически невозможно, ведь чтобы заработать каждый балл, надо выполнить много заданий. Это очень справедливая система: не зависишь от преподавателя и его отношения к тебе, оценка не находится под угрозой везения или невезения на экзамене. Если за семестр вы набрали по предмету 100 баллов, вам могут даже разрешить не приходить на экзамен. А если не повезло на экзамене, то баллы, которые вы заработали во время семестра, никуда не денутся, у вас по-прежнему 100 баллов. И тут еще один важный момент, почему количество набранных баллов очень важно для вас. В течение всей трудовой жизни работодатель будет спрашивать вас о среднем балле, полученном во время учебы. Кто еще помнит, в СССР так подсчитывали средний балл аттестата об окончании средней школы, делили сумму оценок на количество предметов. Этим очень объективным показателем успеваемости здесь интересуются все.

Теперь скажу еще одну очень важную вещь: система настроена так, чтобы поддерживать трудолюбивых и одержимых учебой. Если человек способен учиться день и ночь, ему сразу включают зеленый свет – это и стипендия, и льготы, и работа, и все чего он пожелает. Когда заходишь в административный кабинет, чтобы выбить себе какие-то льготы, вас обычно спрашивают: сколько предметов вы берете за семестр. Из своего опыта скажу, чтобы особо не напрягаясь получить по предмету 100 баллов, надо брать не больше трех предметов за семестр, что приравнивается к 9 кредитам. Это удлиняет сроки учебы, но зато дает лучшее качество и хороший средний балл для последующего трудоустройства. Так вот, если вы умудряетесь брать больше шести предметов за семестр и при этом хорошо учиться, то вас уже просто несут на руках! Важно отметить, что каждый университет или колледж определяет, сколько кредитов студент должен брать за семестр, чтобы считаться full-time student. В среднем каждый предмет оценивается в три кредита (credit or unit). Система

оценки предметов в кредитах помогает сопоставить изученные студентом курсы в разных колледжах и университетах для получения степени. В США вы можете учиться одновременно в разных университетах и колледжах, и даже еще не окончив школу! То есть вы можете брать предметы для изучения там, где вам кажется либо лучше, либо дешевле. Как принято здесь выражаться, вам сразу дают goad map, инструкцию, помогают составить план своего личного развития, не втискивая вас ни в какие строгие рамки. Например, для получения степени бакалавра вам надо будет изучить 21 предмет, из них вам укажут предметы для обязательного изучения профессии, а остальные берете те, какие вам больше по душе. Эта гибкая система помогает быстро переучиваться. Если работодатель вам скажет: «вы мне подходите, но вам надо выучить еще то-то и то-то», вы быстро берете недостающие предметы в университете и доучиваетесь. Здесь обычная картина, когда за студенческой партией сидят и молодые студенты, и заслуженные профессора.

За два года мне удалось с отличием закончить колледж и получить 500 долларов премии за хорошую учебу. Поскольку моя специальность – библиотечное дело, остановлюсь на нем немного подробнее. Библиотеки в США – это настоящее удовольствие. Университетская библиотека в Сакраменто по своим размерам сопоставима с оперным театром в Харькове. Открытый доступ к книгам кардинально отличает американские библиотеки от наших. Там заходишь в библиотеку как в магазин. Ходишь по залам мимо полок с книгами, выбираешь, читаешь. Если книгу надо взять на дом, никаких проблем, на выходе стоит автомат, который считывает номер читательского, баркод книги и выдает чек, на котором название книги и срок ее возврата. Используя онлайн, можно заказать книги на дом и продлить срок пользования. Чтобы вернуть книгу, в библиотеку не заходят, а просто бросают в специальный ящик для возврата книг, который стоит на улице, порой даже не надо выходить из машины. В американских библиотеках много всего на современных носителях CD, DVD, eBooks. В каждой публичной библиотеке есть книги для пожилых людей, напечатанные крупным шрифтом. Во многих библиотеках довольно неплохие собрания на языках народов мира. Русский язык – не исключение, вы запросто найдете книги, журналы, фильмы, музыку на русском языке. Когда я начала работать волонтером-библиотекарем в городской публичной библиотеке, мне предложили курировать комплектование фонда книг и журналов на русском языке, что я с радостью делаю и сейчас. Интересно решена проблема обеспечения учебниками. В школе ученик получает комплект учебников на семестр и пользуется ими дома. В классе ему выдают на уроке нужных учебник. Таким образом, ученикам не надо таскать учебники из дома в школу, и это притом, что их ученики не ходят пешком, их возят на школьном автобусе. В высших учебных заведениях студент покупает учебники сам, и здесь действует букинистическая система. Можно купить новый учебник или бывший в употреблении, что стоит дешевле, потом сдать этот учебник в магазин и вернуть потраченные деньги или оставить учебник у себя. Такая система убивает сразу несколько «зайцев»: дает 100% обеспеченность учебниками студентов, так как всегда есть деньги, чтобы выкупить у издательства нужное количество учебников, студенты не портят книги, потому что позже не смогут их продать. Если студент не хочет покупать учебник, он может пользоваться учебниками в читальном зале библиотеки или взять их домой на несколько дней.

В заключение, на ум приходят строки, написанные Сергеем Михалковым: «А у нас в квартире газ! А у вас? А у нас водопровод! Вот». Сравнения всегда полезны и помогают сделать нашу жизнь лучше и интересней.

Татьяна Жулид

СПРАВКА ОБ АВТОРЕ

Татьяна Жулид проработала в библиотеке Харьковского национального медицинского университета 28 лет (с 1978 по 2006), из них 15 лет – заместителем директора библиотеки. Выпускница Sacramento city college (USA), волонтер-библиотекарь в публичной библиотеке города Сакраменто (Калифорния), tatanaspring@yahoo.com

**ЗАПОБИГТИ, ВРЯТУВАТИ,
ДОПОМОГИ****ЯК ЗБЕРЕГТИ ВЛАСНЕ
ЖИТТЯ У НАТОВПІ ПІД
ЧАС МАСОВИХ ЗАХОДІВ**

Натовп – це скупчення неорганізованих людей, стурбованих чинником зовнішньої провокації.

Досвід підтверджує, що досить часто натовп стає небезпечнішим від стихійного лиха або аварії, які його створили.

Правила поведінки у натовпі:

1. Щоб не загинути у натовпі, найкраще правило – не потрапляти до нього або обійти; необхідно завжди пам'ятати, що дуже небезпечно бути затиснутим і затоптаним.

2. Люди в паніці не помічають тих, хто перебуває поряд. Кожен думає про особистий порятунок. Люди пориваються вперед, до виходу. Найбільша давка буває в дверях, перед сценою, біля арени та ін.

3. Не наближайся до вітрин, стін, скляних дверей, до яких можуть притиснути й роздавити. Якщо натовп захопив тебе – не чини йому опору.

4. Не тримай руки в кишенях, не чіпляйся ні за що руками – їх можуть зламати, глибоко вдихни, зігни руки в ліктях, підніми їх, щоб захистити грудну клітку.

5. Високі підбори можуть коштувати тобі життя, як і розв'язаний шнурок; якщо є можливість, застєбни одяг.

6. Викинь сумку, парасольку та інші речі; якщо у тебе щось впало, в жодному разі не намагайся підняти – життя дорожче.

7. Головне в натовпі – не впасти; якщо тебе збили з ніг і ти впав на землю, спробуй згорнутися клубком і захистити голову руками.

8. При русі в суцільному натовпі не напирай на тих, хто йде попереду – бажання прискорити рух закінчиться повною пробкою.

9. Намагайся уникати затору, а головне – тих місць, де просування обмежують гострі кути, перила, скляні вітрини.

10. Якщо паніка почалася через терористичний акт, не поспішайте своїм рухом ускладнювати безладдя і не позбавляйте себе можливості оцінити обстановку та прийняти правильне рішення.

11. Якщо на рок-концерті або футбольному матчі ви побачите багато п'яних або надто збуджених глядачів – вийдіть раніше закінчення видовища або значно пізніше.

Треба знати закони натовпу, вміти приймати адекватні рішення щодо виходу з таких ситуацій, не піддаватися паніці.

Якщо ми станемо дотримуватися деяких елементарних правил, будемо вести себе обачливіше, то вірогідність зберегти своє життя і здоров'я значно зросте.

П.М. Боднік, МВН міських курсів ЦО м. Харкова
М.М. Волощук, начальник штабу ЦО університету

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ**Право на материнство,
як природне право жінки**

Реєстрація шлюбу породжує виникнення різноманітних за своїм змістом особистих прав та обов'язків подружжя. Оскільки відносини між подружжям мають, насамперед, глибоко особистий характер, то й правовому регулюванню особистих немайнових відносин у сімейному праві надається велике значення. Суспільні зв'язки, що складаються в сім'ї, є глибоко особистими, багато в чому інтимними і ґрунтуються на почуттях любові та взаємної прихильності. Як підкреслено в ч. 3 ст. 7 Сімейного кодексу України (далі – СК), сімейні відносини подружжя регулюються лише в тій частині, в якій це є допустимим і можливим з точки зору інтересів їх учасників та інтересів суспільства.

До особистих немайнових прав подружжя перш за все належить передбачене ст. 49 СК право на материнство. Материнство – це забезпечена законом можливість жінки здійснювати репродуктивну функцію – народжувати дітей, утримувати та виховувати їх. Батьківство в праві визначається як факт походження дитини від певного чоловіка, юридично посвідчений записом у відділах державної реєстрації актів цивільного стану реєстраційних служб відповідних управлінь юстиції про народження. Згідно із ч. 1 ст. 49 СК дружина має право на материнство. Небажання чоловіка мати дитину або нездатність його до зачаття дитини може бути причиною розірвання шлюбу. Вагітній дружині мають бути створені у сім'ї умови для збереження її здоров'я та народження здорової дитини, дружині-матері – умови для поєднання материнства зі здійсненням нею інших прав та обов'язків.

Зміст особистого немайнового права жінки на материнство становлять правомочності дружини з приводу прийняття рішення: мати чи не мати дитину. З метою охорони здоров'я жінки їй надається право самій вирішувати питання про материнство, саме тому вона має можливість реалізувати право на репродуктивну свободу, яку слід розглядати в аспекті права на життя. Кожна жінка має можливість вільно, на власний розсуд визначати свою поведінку у сфері свого приватного життя (ст. 271 Цивільного кодексу України), яка у даному випадку буде спрямована на вирішення питання мати чи не мати дитину.

Право на материнство є природним правом жінки. Відповідно до ст. 51 Конституції України материнство охороняється державою. Чинне законодавство містить цілу низку правових гарантій, покликаних сприяти здійсненню жінкою свого права на материнство. Відповідно до ст. 84 СК України дружина під час вагітності та дружина, з якою проживає дитина у віці до трьох років, має право на утримання від чоловіка. Відповідно до ст. 176 Кодексу законів про працю України не допускається залучення до робіт у нічний час, до понаднормових робіт, робіт у вихідні дні й направлення у від'їждження вагітних жінок і жінок, що мають дітей віком до трьох років.

Поняття «материнство» включає в себе фізіологічний стан жінки під час вагітності, її соціальне становище, а також моральні аспекти. Отже, материнство – це фізіологічний та соціальний стан жінки з моменту зачаття до смерті дитини або смерті самої матері. З огляду на це визначення залежно від фізіологічного стану жінки може змінюватися зміст її права на материнство. Право на материнство як особисте немайнове право дружини є відносним. З цього випливає, що зобов'язаною особою щодо дружини є її чоловік. Право на материнство включає в себе певні обов'язки кожного з подружжя. Так, як було зазначено вище, вагітній дружині мають бути створені в сім'ї умови для збереження її здоров'я та народження здорової дитини (ч. 4 ст. 49 СК).

Розглядаючи право на материнство у контексті шлюбу, необхідно звернути увагу на те, що відповідно до ч. 2 ст. 54 СК України усі найважливіші питання життя сім'ї мають вирішуватися подружжям спільно, на засадах рівності. Це означає, що дружина та чоловік, здійснюючи своє право на материнство та батьківство обмежені відповідним правом один одного, тобто питання мати чи не мати дитину повинно вирішуватися ними спільно.

Вирішуючи питання щодо народження в сім'ї дитини, подружжя може прийти й до протилежних думок. Якщо чоловік з будь-яких причин не бажає мати дитину, через це можна розірвати шлюб. При цьому не має значення причина його відмови від народження дитини (відсутність належних коштів, власного житла у подружжя, стан здоров'я, моральна неспроможність стати батьком тощо). Немає також значення, чи відмовляється він мати дитину взагалі, чи наполягає на відкладенні її народження на певний визначений або не визначений строк. Ще однією причиною для розірвання шлюбу може стати нездатність чоловіка до зачаття дитини.

Г.О. Котляр, провідний спеціаліст відділу правової роботи, правової освіти, систематизації законодавства Харківського міського управління юстиції

ПЕРВОКУРСНИКУ НА ЗАМЕТКУ: ОФИЦИАЛЬНЫЙ СТИЛЬ
Деловая одежда – показатель статуса студента

Каждое высшее учебное заведение является культурным местом, поэтому все студенты, которые в нем обучаются, должны выглядеть соответственно. В первую очередь, конечно, имеет значение определенный интеллектуальный уровень молодых людей, тем не менее, внешний вид также должен быть подобающим.

Во многих зарубежных университетах руководство разрабатывает специальную форму, которую должен носить каждый студент. Если появиться в другой одежде, то вполне возможно, что этого студента совсем не допустят к занятиям. Вот почему форма одежды студентов является такой же важной, как и своевременная закупка учебного оборудования.

Ни для кого не секрет, что наиболее остро стоит вопрос внешнего вида будущих специалистов, который порой шокирует даже далеких от консерватизма преподавателей и коллег по учебе. На эту тему возникает множество споров и дискуссий, так как около 50% студентов заявляют, что это ущемляет их права: «Дресс-код в университете – непозволительная роскошь для индивидуальности еще вчерашнего школьника. Стремление к самовыражению через одежду и свой стиль проявляется уже в старших классах школ, в которых введена школьная форма. Какой смысл вводить ее в вузах? Мне эта идея кажется утопической».

Другие совсем не против принятия дресс-кода в университетах: «Я только за дресс-код! Строгий внешний вид дисциплинирует и придает учебному заведению серьезности. Я думаю, это красиво – ходить в рубашках, брюках (юбках), а не с голой попой и животом. Все-таки это же учебное заведение, причем высшее, а не ночной клуб. К тому же дресс-код в школе и университете помогает ребятам привыкнуть к деловой одежде на будущей работе».

Действительно, порой, проходя мимо однокурсницы в мини-юбке или «открытой» кофточке, мысли фокусируются совсем не на учебе. Одежда и внешний вид учащихся, принадлежащих к той

или иной субкультуре, также порой шокирует. И это студенты, будущие специалисты, получающие высшее образование. Конечно, введение дресс-кода во всех вузах – вопрос спорный. Но как растолковать некоторым студентам, что на работе люди работают, в университетах обучаются, на стадионе занимаются спортом, а в клубах танцуют. И для каждого рода занятий существует соответствующая форма одежды, наиболее удобная и уместная в каждом отдельно взятом случае. Вызывающий внешний вид априори создает дополнительные разговоры и лишь отвлекает от процесса обучения студентов, а временами даже преподавателей. Никто не говорит о введении униформы в высших заведениях, но все же некоторые ограничения по внешнему виду были бы уместны.

Многие преподаватели вузов также отмечают зависимость между внешним видом студента и его успеваемостью. Сложно судить об истинности этого утверждения, но тем не менее отрицательного эффекта в процесс обучения дресс-код в учебном заведении уж точно не принесет. Скорее даже наоборот – развывает в студентах чувство ответственности, дисциплинированности, привычку выглядеть уместно всегда и везде, и несомненно добавит презентабельности студенту, что окажет лишь положительный эффект на его репутацию и имидж среди коллег по учебе и преподавателей.

По материалам статьи **Ольги Гордеевой**

СОБЛЮДАЙ ДРЕСС-КОД!

Конечно, вовсе не обязательно ходить на занятия при полном параде. Но затасканные джинсы и затрапезные футболочки/свитерочки многих педагогов ужасно раздражают, особенно если явиться в таком виде на экзамен. Неряшливость в одежде словно подает окружающим сигнал, что во всем остальном, включая учебу, ты также небрежен.

ЗВУКИ МУЗ
Все bygem Verses&Melodies!

В середине июня в университете состоялся первый концерт международной поэзии и живой музыки Verses&Melodies! Это событие было призвано стереть все национальные и языковые рамки между студентами. На сцену выходили студенты из Украины, Нигерии, Кувейта, Лесото, Индии и других стран. На первый взгляд они все разные: говорят на разных языках, имеют разные представления об окружающем их мире в силу особенностей своих культур. Но было нечто, что в этот день их объединило! Это та великая сила поэзии, через которую каждый из участников передавал залу свой жизненный опыт, эмоции и переживания.

Неудержимый поток эмоций, передаваемый через рифмы строк, смешался с потоком чувств, льющихся через мелодию струн музыкантов. На концерте звучала авторская музыка и песни зарубежных исполнителей. Хотя, если следовать идее Verses&Melodies, слово «зарубежный» здесь скорее формальность, которую можно и не соблюдать!

Специальной гостьей на событии была Катрин Кайсингер – солистка одной из стремительно набирающих популярность на своей родине австрийской группы «Vaunted». Катрин спела одну из песен нового альбома своей группы. Выступление австрийки вызвало бурные овации зала и наверняка прибавило поклонников ее группе в Украине. Ведущий события был по совместительству и солистом, поэтому его сценическая речь, сопровождающаяся синхронным переводом для русскоязычных зрителей, нередко переходила в замечательное исполнение песни. Кстати, вся поэзия участников концерта также была переведена на русский и показана на экране.

Правда, организаторам концерта не удалось избежать задержек и некоторых ошибок. Так, переведенный текст поэзии, который демонстрировался зрителям на экране, нередко опаздывал, или, наоборот, спешил. Но, как говорится, первый блин всегда немного комом. На следующем концерте организаторы обещают учесть все свои ошибки и привнести в это событие нечто новое.

Зрителей на концерте было немного, возможно в связи с тем, что его провели в самый разгар сессии. Но в любом случае присутствующие остались довольны, несмотря на недочеты в организации, что еще раз подтверждает, что сама идея хорошая. Ждите нового концерта после летних каникул, друзья! Он обещает много нового и интересного!

Подводя итог, хотелось бы сказать о том, что национальные различия между студентами не должны быть поводом для разногласий. То, что мы по-разному смотрим на мир, дает нам отличную возможность поделиться друг с другом своими взглядами, и решать таким образом если не глобальные, то, по крайней мере, важные

вопросы, волнующие общество в наше время.

Стоит ли воспринимать аббревиатуру V&M как обычный концерт, как клуб или движение за объединение национальностей – покажет время! А пока мы наблюдаем за развитием проекта.

ВІТАЄМО!

**Співробітниками ХНМУ
одержано патенти
на такі винаходи та
корисні моделі:**

1. Спосіб виконання ревакцинації проти дифтерії у дітей, які перехворіли на гострі гломерулонефрит та пієлонефрит. Автори: **І.Ю. Багмут, А.С. Подорожна, О.М. Карaban, А.В. Аполоніна.**
2. Спосіб лікування урогенітального трихомоніазу. Автори: **О.М. Біловол, Ю.І. Козін, І.Е. Лук'янов.**
3. Спосіб дренування малого таза при низьких резекціях прямої кишки. Автори: **В.В. Бойко, В.М. Лихман, А.О. Меркулов, Ш.Ш. Амонов.**
4. Спосіб підготовки хворих до реконструктивно-відновних операцій після обструктивних резекцій товстої кишки. Автори: **В.В. Бойко, Б.Маметкулієв, О.М. Шевченко.**
5. Спосіб оцінки ефективності впливу низькоінтенсивного звукового випромінювання на руйнування первинних біоплівок та попередження формування вторинних біоплівок мікроорганізмами. Автори: **В.Б. Давиденко, Н.В. Давиденко, М.М. Мішина, Ю.В. Пашенко, Ю.О. Катасонов, О.С. Дубовик, Ю.М. Мішин.**
6. Спосіб діагностики фіброзу печінки у хворих на неалкогольну жирову хворобу печінки. Автори: **А.К. Журавльова, Л.Р. Боброннікова.**
7. Спосіб ранньої діагностики респіраторних порушень при діабетичній нефропатії. Автори: **Н.В. Заозерська, Т.С. Оспанова.**
8. Спосіб потенціювання дії антибактеріальних препаратів з групи фторхінолонів. Автори: **О.Ю. Косілова, В.В. Мінухін, Л.С. Габишева, Н.І. Коваленко, В.Л. Ткаченко.**
9. Спосіб хірургічного лікування критичної ішемії нижніх кінцівок при циркулярному атерокальцинозі клубово-стегнового сегмента. Автори: **І.А. Криворучко, І.М. Лодяна, Є.Г. Черкашенінов.**
10. Спосіб моделювання надмірної ваги. Автори: **О.В. Ніколаєва, М.В. Ковальцова, Т.Г. Євтушенко.**
11. Спосіб моделювання аліментарної білкової недостатності. Автори: **О.В. Ніколаєва, М.В. Ковальцова, Т.Г. Євтушенко.**
12. Спосіб прогнозування ушкодження таза у жінок при пологах. Автори: **А.О. Олійник, Г.Г. Голка, А.Г. Істомін, Д.А. Істомін, О.Б. Овчаренко, О.Г. Фадєєв, М.В. Перхун, Н.О. Олійник, О.І. Самарська, М.А. Гаркуша.**
13. Спосіб ведення пологів та післяпологового періоду у жінок, схильних до ушкодження таза. Автори: **А.О. Олійник, А.Г. Істомін, Г.Г. Голка, Д.А. Істомін, О.Б. Овчаренко, М.А. Гаркуша, Н.О. Олійник, М.В. Перхун, О.Г. Фадєєв, О.І. Самарська.**
14. Спосіб визначення субмісивного, домінантного та урівноваженого типів поведінки гризунів. Автори: **Л.Д. Попова, І.М. Василюєва.**
15. Спосіб прогнозування розвитку нестабільної стенокардії у хворих на цукровий діабет 2 типу. Автори: **Н.С. Трифонова, О.М. Біловол, П.Г. Кравчук.**
16. Спосіб підготовки незрілої або недостатньо зрілої шийки матки до пологів. Автори: **М.О. Щербина, О.П. Ліпка, І.М. Щербіна, Л.В. Потапова.**

Т.Г. Євтушенко, керівник служби інтелектуальної власності ХНМУ

СЛОВО ВПУСКНИКАМ

позади. Однако главные испытания, конечно, впереди. Буду работать хирургом, обязательно стану главным хирургом города Харькова.

Тахир Мамедов, II медицинский факультет

Мы очень рады, что стали выпускниками медицинского университета. Хочется сказать большое спасибо всем преподавателям, которые стали нашими наставниками. Отдельная благодарность профессору кафедры ПВМ № 1, основ биоэтики и биобезопасности Наталье Ивановне Питецкой – она была нам как мама, всегда переживала и поддерживала нас в трудную минуту. «Лабораторная диагностика» – наша специальность, но мы планируем поступать в магистратуру, будем врачами-лаборантами. Мы довольны выбором специальности, которая в будущем дает нам возможность хорошего трудоустройства.

Валерия Гусак, Ольга Демьяненко, IV медицинский факультет, «Лабораторная диагностика»

Сегодня радостный и знаменательный день, который навсегда останется в нашей памяти. Нас обуревают чувства радости и благодарности всему коллективу университета за прекрасные шесть лет обучения. Спасибо ректору университета, деканату I медицинского факультета и всем преподавателям, которые взрастили в нас любовь к медицине.

Оксана, I медицинский факультет

Мы очень горды, что 6 лет учились в самом знаменитом вузе нашей страны, и уверены, что знания, которые мы получили, пригодятся в дальнейшей нашей жизни и успешной карьере. Хочу выразить искреннюю благодарность преподавателям Елене Александровне Панфиловой (кафедра педиатрии № 2) и Людмиле Васильевне Масляевой (кафедра внутренней медицины № 1 и клинической фармакологии).

Кристина Горбанева, I медицинский факультет

Не верится, что сегодня получим диплом. Казалось, что выпускной – это какое-то далекое событие, а 2013 год вообще не скоро наступит, но на самом деле время пролетело очень быстро. Спасибо всем преподавателям, которые нас учили и дали знания.

Юлия Хоменко, II медицинский факультет

Украина замечательная страна, в которой живут добрые и красивые люди. В нашем университете работают профессиональные доктора и преподаватели, я получил хорошие знания. После окончания университета уезжаю в Иорданию, но увожу с собой жену украинку и добрую память о том времени, которое я провел в Украине. Я очень доволен учебной и семейной жизнью.

Ахмад Дахадхех, V факультет по подготовке иностранных студентов

Учеба в университете прошла незаметно, как один день, сегодня выпускаемся, но все равно не верим, что это случилось. Хотела бы сказать большое спасибо декану нашего факультета Виктору Владимировичу Никонову, заместителю декана Сергею Федоровичу Запаре, заведующим стоматологическими кафедрами, преподавателям – они все очень помогли нам в учебе. Дальше интернатура – и точно – стоматолог.

Светлана Чуянова, Александра Голик, стоматологический факультет

У каждой группы за 6 лет обучения в университете определилась кафедра, которую они считают лучшей. Для нашей группы такой стала кафедра хирургии № 3, на базе которой мы провели три года нашего обучения. Мы бы хотели выразить огромную благодарность заведующему кафедрой профессору Владимиру Ивановичу Лупальцову и всем сотрудникам кафедры за их кропотливый труд, терпение, высокий профессионализм, индивидуальный подход к каждому студенту. Также мы благодарны доценту кафедры Андрею Ивановичу Ягнюку как руководителю лучшего в университете студенческого научного кружка! Благодаря его практическому опыту и любви к своей специальности он сумел организовать работу кружка таким образом, чтобы каждый студент был заинтересован в углублении своих теоретических знаний и овладении практическими навыками. Мы искренне рады, что наша учеба была связана с работой настоящих профессионалов.

Екатерина Любомудрова, III медицинский факультет

ЗАВТРА ВОНИ – УЖЕ ЛІКАРІ!

26 червня в Харківському національному медичному університеті пройшов черговий випуск молодих лікарів, більше 800 випускників одержали дипломи фахівця.

Найстаріший медичний навчальний заклад України вшановував своїх випускників 2013 року. Можна впевнено сказати, що Харківський національний медичний університет давно відрізняється своєрідністю й неповторністю, у тому числі й в організації свят. Це ще раз підтвердили одночасно урочисті й веселі дні, присвячені черговому випуску. Головний для випускників захід проходив у стінах Харківського національного академічного театру опери й балету ім. М. Лисенка за участю численних гостей. Вітання й напутні слова звучали з вуст ректора університету, деканів, викладачів, батьків, представників міської й обласної влади.

Церемонію відкрив ректор університету професор Володимир Лісовий: «Ви закінчуєте медичний університет у непростий час, і професія, що ви обрали, теж досить непроста. Незабаром ви будете вирішувати серйозні завдання: життя вимагатиме від вас сучасних знань і навичок володіння новітнім обладнанням. Упевнений, що ви впораєтеся, однак необхідно буде постійно вдосконалювати свою майстерність. Думаю, що більшість із вас продовжить навчання в стінах alma mater – в інтернатурі, ординатурі й аспірантурі. Зовсім скоро ви будете відповідати за найдорожче, що є в людини, – життя й здоров'я. Від усієї душі бажаю вам успіхів!»

Сказати напутні слова випускникам Харківського медичного прийшли почесні гості: народний депутат України професор Олександр Біловол, народний депутат України, член Наглядової ради ХНМУ Валерій Писаренко, заступник голови Харківської обласної державної

адміністрації, член Наглядової ради ХНМУ Ігор Шурма та член-кореспондент НАМН України професор Олена Гречаніна.

На адресу університету надійшли вітальні листи від Міністра охорони здоров'я Раїси Богатирьової, голови Харківської обласної державної адміністрації, голови Наглядової ради Харківського національного медичного університету Михайла Добкіна та Харківського міського голови, члена Наглядової ради ХНМУ Геннадія Кернеса.

Найбільш хвилюючим моментом стало вручення дипломів випускникам-відмінникам. Один за одним молоді люди піднімалися на сцену, дипломи їм вручала Володимир Лісовий та Олександр Біловол.

Клятва лікаря звучала як урочиста обіцянка зберегти вірність професії. Це обов'язок кожного, хто обрав найгуманнішу у світі професію. Яскраві привітання й виступи самодіяльних колективів зробили це неформальне свято таким, що найбільше запам'ятається випускникам 2013 року.

ДОВІДКА

За 208-річну історію Харківського національного медичного університету було випущено більше 65 тис. фахівців, із них 5 тис. – громадяни іноземних держав. Перший випуск відбувся в 1816 р., у наступні роки випуски проходили в різному форматі: за прискореним курсом, двічі в навчальному році, були роки, коли за непередбачених обставин випуску студентів медичного факультету не було. У цьому році в університеті відбувся 198-й випуск.

У 2013 р. в університеті випустилося 809 студентів (798 спеціалістів, 11 бакалаврів), з них 36 – відмінники.

Цього року залишили стіни університету 273 студенти факультетів із підготовки іноземних громадян, які повезуть дипломи Харківської вищої медичної школи до 27 країн світу.

Цього року випускниками університету була започаткована традиція вручення Книги пошани.

ПИСЬМО-БЛАГОДАРНОСТЬ

Уважаемые господа!

Я счастлив узнать (из интернета) об успехе, которого достигла моя alma mater, пройдя путь от медицинского института до национального медицинского университета. Я просто потрясен.

Я из Непала. Окончил институт по специальности «Лечебное дело» в 1989 году, после чего прошел последипломное обучение по специальности «Акушерство и гинекология». Однако по этой специальности не работал, а получил степень PhD по клинической нейрофизиологии. Сейчас я – профессор и заведующий кафедрой основ клинической физиологии в Институте медицинских наук ВР Koirala, г. Дхаран, Непал. Преподаю, принимаю пациентов и занимаюсь научной работой. Я также учился в Феймер институте, США, с 2007 по 2009 год. Как ученый я посетил много стран. И все это благодаря ХМИ (ХНМУ). Спасибо всем, кто учил меня медицине в Харькове в 1983–1989 годах.

Бишну Хари Паудел

ЮВІЛЯРИ

У липні свій ювілей святкували: доцент кафедри медичної та біологічної фізики і медичної інформатики **Марина Анатоліївна Бондаренко**, бухгалтер I категорії **Вікторія Вікторівна Бушуєва**, асистент кафедри пропедевтики внутрішньої медицини № 1, основ біоетики та біобезпеки **Ніна Миколаївна Герасимчук**, доцент кафедри стоматології дитячого віку, дитячої щелепно-лицевої хірургії та імплантології **Наталія Борисівна Гречко**, робітник з догляду за тваринами **Наталія Георгіївна Жила**, лаборант кафедри педіатрії № 1 та неонатології **Вікторія Вікторівна Калінка**, ст. викладач кафедри гігієни та екології № 1 **Валерій Іванович Карасьов**, лаборант кафедри стоматології дитячого віку, дитячої щелепно-лицевої хірургії та імплантології **Любов Андріївна Краснова**, прибиральник службових приміщень господарчого відділу **Людмила Іванівна Пилипець**, столяр будівельної групи **Олександр Михайлович Птягін**, методист відділу моніторингу якості освіти **Ірина Василівна Рогачевська**, завідувач кафедри терапевтичної стоматології **Євген Миколайович Рябоконт**, черговий по гуртожитку № 6 **Любов Василівна Садовнича**, доцент кафедри внутрішньої медицини № 1 та клінічної фармакології **Олександр Борисович Тверетінов**, сторож господарчого відділу **Володимир Олексійович Філатов**, лаборант кафедри фізіології **Наталія Степанівна Харченко**, доцент кафедри стоматології дитячого віку, дитячої щелепно-лицевої хірургії та імплантології **Тетяна Григорівна Хмиз**, доцент кафедри пропедевтики внутрішньої медицини № 1, основ біоетики та біобезпеки **Світлана Олександрівна Шаповалова**.

У серпні свій ювілей святкували: інспектор навчально-методичного відділу **Тетяна Василівна Абдуллаєва**, доцент кафедри педіатрії № 2 **Наталія Павлівна Алексеева**, завідувач відділу інформаційних технологій та комп'ютерного забезпечення бібліотеки **Оксана Вікторівна Богомазова**, сторож господарчого відділу **Анатолій Іванович Борисенко**, лаборант кафедри мікробіології, вірусології та імунології **Олена Миколаївна Виноградова**, асистент кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я **Ольга Миколаївна Винокурова**, електромонтер з ремонту та обслуговування електроустановок служби по організації, експлуатації та ремонту будівель, споруд та комунікацій **Віталій Петрович Домніч**, доцент кафедри загальної хірургії № 2 **Володимир Васильович Доценко**, завідувач кафедри ОХТА **Володимир Григорович Дуденко**, прибиральник службових приміщень гуртожитку № 6 **Ганна Іванівна Іваніщева**, асистент кафедри пропедевтики внутрішньої медицини № 2 та медсестринства **Вадим Олексійович Клапоух**, електромонтер з ремонту та обслуговування електроустановок гуртожитку № 3 **Григорій Григорійович Кленов**, доцент кафедри анатомії людини **Ігор Леонідович Колісник**, доцент кафедри медичної та біоорганічної хімії **Володимир Олександрович Макаров**, лаборант кафедри стоматології дитячого віку, дитячої щелепно-лицевої хірургії та імплантології **Наталія Іванівна Мандриченко**, лаборант кафедри травматології та ортопедії **Тетяна Володимирівна Олійник**, професор кафедри пропедевтики педіатрії № 1 **Ольга Володимирівна Охалкіна**, доцент кафедри фізіології **Надія Іванівна Пандікідіс**, проректор з науково-педагогічної (лікувальної) роботи **Юрій Костянтинович Резуенко**, провідний бухгалтер **Лілія Василівна Саламаха**, прибиральник службових приміщень господарчого відділу **Надія Василівна Сергеева**, доцент кафедри пропедевтики педіатрії № 2 **Тетяна Вадимівна Сіренко**, столяр гуртожитку № 2 **Сергій Сергійович Слюсар**, асистент кафедри хірургії № 1 **Ростислав Михайлович Смачило**, маляр будівельної групи **Марія Василівна Фот**, паспортист відділу з набору іноземних громадян та паспортно-візової роботи **Інна Василівна Шевченко**, асистент кафедри фізіології **Світлана Володимирівна Шенгер**, асистент кафедри акушерства, гінекології та дитячої гінекології **Микола Микитович Шишлаков**, прибиральник службових приміщень гуртожитку № 2 **Любов Іванівна Ярмак**.

У вересні свій ювілей святкують: діловод організаційно-аналітичного відділу **Галина Михайлівна Балабайченко**, асистент кафедри внутрішніх та професійних хвороб **Людмила Павлівна Балагова**, водій автотранспортних засобів служби організації, експлуатації та ремонту автотранспорту **Леонід Михайлович Дубовик**, професор кафедри медичної та біологічної фізики і медичної інформатики **Ольга Василівна Зайцева**, лаборант кафедри акушерства та гінекології № 1 **Любов Андріївна Іванова**, прибиральник службових приміщень господарчого відділу **Тетяна Олексіївна Канунникова**, доцент кафедри клінічної фармакології **Ірина Іванівна Князькова**, прибиральник службових приміщень учбово-лабораторного корпусу **Людмила Іванівна Кобзар**, двірник гуртожитку № 3 **Анатолій Кузьмич Косенко**, доцент кафедри гігієни та екології № 1 **Володимир Валерійович Міхеев**, ст. викладач кафедри анатомії людини **Вілена Олександрівна Недорезова**, асистент кафедри внутрішньої медицини № 1 **Ірина Анатоліївна Нестерцова**, методист відділу моніторингу якості освіти **Алла Валентинівна Рогова**, асистент кафедри хірургічної стоматології та щелепно-лицевої хірургії **Антон Олександрович Селін**, доцент кафедри внутрішньої медицини № 1 **Сергій Анатолійович Супрун**, доцент кафедри соціальної медицини, організації та економіки охорони здоров'я **Наталія Миколаївна Удовиченко**, доцент кафедри внутрішньої медицини № 3 **Володимир Олександрович Федоров**, асистент кафедри соціальної медицини, організації та економіки охорони здоров'я **Ігор Михайлович Шурма**, асистент кафедри ортопедичної стоматології **Ігор Миколайович Ярина**.

Шановні ювіляри!

Колектив ХНМУ щиро вітає Вас з Днем народження!

*У цей святковий день бажаємо Вам міцного здоров'я,
сімейного благополуччя, щедрої долі,
світлих надій та впевненості у майбутньому.*

*Нехай життя Вам дарує тільки приємні несподіванки,
а праця приносить вдячність та повагу людей.*

«Медичний університет»

Реєстраційне свідоцтво ХК № 193 від 29 червня 1994 р.

Засновник – Колектив Харківського національного медичного університету.

Газета виходить один раз на місяць

Адреса редакції: 61022, Харків, пр. Леніна, 4.

Гол. корпус, 5 поверх, тел. 707-73-60

e-mail: redakt@knmu.kharkov.ua

www.knmu.kharkov.ua

Підписано до друку 25.09.2013. Формат 60 x 90/4.

Папір офсетний. Гарнітура Pragmatica. Друк офсетний.

Умов. друк. арк. 8. Обл.-вид. арк. 8,5.

Тираж 500 прим. Зам. № 9/19.

Видання підготовлено та надруковано

у ТОВ ВПП «Контраст».

61166, м. Харків, пр. Леніна, 40,

т. (057) 719-49-13, 717-76-51

Реєстраційне свідоцтво ДК № 178 від 15.09.2000

За точність викладення фактів відповідальність несе автор. Рукописи не рецензуємо й не повертаємо. Точка зору авторів публікацій може не збігатися з позицією редакції. Передрук лише з дозволу редакції газети.

Редактор В. Захаревич

Коректори М. Тарасенко, С. Рубцова